

Številka: 0070-11/2025/90
Ljubljana, dne 16. 9. 2025
EVA: 2025-2720-0011
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (EVA 2025-2720-0011) - redni postopek – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na seji dne pod točko sprejela naslednji
SKLEP:
Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu in ga pošlje Državnemu zboru v obravnavo po rednem postopku.
Barbara Kolenko Helbl generalna sekretarka
Priloga:
- Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu
Sklep prejmejo:
- Državni zbor Republike Slovenije, - Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, - Ministrstvo za finance, - Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, - Ministrstvo za zdravje, - Ministrstvo za solidarno prihodnost.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
- Simon Maljevac, minister, - Luka Mesec, minister - dr. Luka Omladič, državni sekretar, - Dan Juvan, državni sekretar - mag. Mateja Nagode, generalna direktorica Direktorata za starejše, dolgotrajno oskrbo in deinstitutionalizacijo, - mag. Barbara Goričan, generalna direktorica Direktorata za socialne zadeve - Klemen Jerinc, vodja Sektorja za upravljanje izvajalskih organizacij - Helena Bohl Gombač, podsekretarka, Sektor za upravljanje izvajalskih organizacij

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:			
Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.			
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:			
- Simon Maljevac, minister, - Luka Mesec, minister - dr. Luka Omladič, državni sekretar, - Dan Juvan, državni sekretar - mag. Mateja Nagode, generalna direktorica Direktorata za starejše, dolgotrajno oskrbo in deinstitutionalizacijo, - mag. Barbara Goričan, generalna direktorica Direktorata za socialne zadeve - Klemen Jerinc, vodja Sektorja za upravljanje izvajalskih organizacij - Helena Bohl Gombač, podsekretarka, Sektor za upravljanje izvajalskih organizacij			
5. Kratek povzetek gradiva:			
Uvaja se nova socialnovarstvena storitev »podpora v skupnosti«. Predlog sprememb in dopolnitev zakona predvsem vzpostavlja pravno podlago za lažje delovanje stanovanjskih skupin, hkrati pa omogoča tudi nadaljnjo krepitev podpore v skupnosti in sorazmerno zmanjševanje dolgotrajnih institucionalizacij, saj trenutno ljudje v institucionalnem varstvu v posebnih socialnovarstvenih zavodih, zavodih za usposabljanje in varstveno delovnih centrih živijo v povprečju 13 let. Prav tako se s predlagano rešitvijo ureja institut druge družine tako, da se deli na varstvo v drugi družini za izvajanje rejniške dejavnosti in na drugo družino v okviru podpore v skupnosti. Uvedba nove storitve zajema naslednje rešitve: - zagotovljena bo pravna podlaga za delovanje stanovanjskih skupin, - zagotovljena bo podpora družinam oziroma otrokom z motnjami v duševnem razvoju, z avtizmom in tistim, ki prejemajo višji dodatek za nego otroka, - zagotovljena bo pravna podlaga za izvajanje podpore v drugi družini, - stanovalcem socialnovarstvenih zavodov bo omogočeno, da se na tej podlagi preselijo iz ustanov v skupnost ter tam prejemajo storitev »podpora v skupnosti, - uporabnikom, ki živijo zunaj ustanov, a potrebujejo podporo, bo omogočeno, da dobivajo podporo tam, kjer živijo, - zagotovljena bo podlaga za udejanjanje 19. člena KOPI, na kar Republiko Slovenijo opozarja Mednarodni odbor za pravice invalidov. Predlagani so tudi popravki in izboljšave zakonskega besedila, ki bodo omogočile boljše izvajanje zakona v praksi. Izboljšave zakonskega besedila se nanašajo na zagotavljanje podlage za kakovostno strokovno delo izvajalcev socialnovarstvenih programov. Predlagana dopolnitev zasleduje uresničitev dogovora iz Stavkovnega sporazuma iz leta 2018 med Vlado Republike Slovenije in Sindikatom zdravstva in socialnega varstva Slovenije, kjer sta se stranki sporazuma zavezali, da bo predlagana sprememba pravnih podlag tako, da se uredi poenotenje nazivov v socialnem varstvu. Vzpostavlja se pravna podlaga za primer izjemnih okoliščin v času mirovanja štipendije na področju socialnega varstva.			
6. Presoja posledic za:			
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih		DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije		DA/NE

c)	administrativne posledice		DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij		DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki		DA/NE
e)	socialno področje		DA/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij		DA/NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

Ker gre za reloakcijo obstoječih finančnih sredstev iz institucionalnega varstva v »podporo v skupnosti«, pomeni, da se obseg finančnih sredstev z zadevno spremembo ne povečuje, razen v primeru povečanega števila upravičencev - otroci in mladostniki, za katere imajo starši priznana pravico do višjega dodatka za nego otroka skladno z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke, kjer predlog zakona predvideva finančne posledice za državni proračun, ki so ocenjene na okoli 5.000.000,00 EUR letno, in sicer za podporo v skupnosti za okvirno 320 otrok in družin. V letu 2026 bo iz tega naslova potrebnih 2.000.000,00 EUR saj se bo storitev pričela izvajati šele po sprejemu podzakonskih aktov, ki bodo sprejeti 6 mesecev po objavi Zakona v Uradnem listu, kar pomeni v drugi polovici leta 2026. Sredstva bodo zagotovljena znotraj finančnega načrta MSP.

Gradivo nima posledic za druga javnofinančna sredstva.

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu					
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3	t + 4
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna					
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov					
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna					
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov					

Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva					
II. Finančne posledice za državni proračun					
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:					
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
Ministrstvo za solidarno prihodnost	2720-26-0005 Izvajanje procesa deinstitucionalizacije	AB272011 Izvajanje procesa deinstitucionalizacije	/	2.000.000,00	
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:					
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1	
SKUPAJ					
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:					
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ					
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR					
/					
8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:					
Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje: – Skupnosti občin Slovenije SOS: DA – Združenju občin Slovenije ZOS: DA – Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani: – v celoti, – večinoma, – delno, – niso bili upoštevani, Obrazložitev: S strani SOS in ZOS smo prejeli predvsem nomotehnične pripombe, ki so upoštevane.					
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:					

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA/NE	
Predlog zakona je bil predstavljen na Strokovnem svetu za socialno varstvo in na Ekonomsko-socialnem svetu. Na e-demokraciji je bil predlog zakona objavljen 23. 4. 2025. Vsebinske komentarje na ZSV-L so podali: Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti v okviru Delovne skupine za pripravo predloga zakonskih sprememb za podporo izvajanju socialnovarstvenih storitev za uporabnike posebnih in ostalih socialnovarstvenih zavodov v stanovanjskih skupinah in drugih oblikah bivanja v skupnosti, Fakulteta za socialno delo, SOS - Skupnost občin Slovenije, Združenje občin Slovenije, Inštitut RS za socialno varstvo, Socialna zbornica Slovenije, ZZZS, SCSD - Skupnost centrov za socialno delo Slovenije, SINCE07 - sindikat Centrov za socialno delo, PIC - Pravno-informacijski center nevladnih organizacij, Skupnost VDC, SOUS - Skupnost organizacij za usposabljanje oseb s posebnimi potrebami v RS, ZDUS - Zveza društev upokojencev Slovenije, SSZS - Skupnost socialnih zavodov Slovenije, SZSVS - Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije, Slovenska filantropija, Sonček - Zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije, ŠENT - Slovensko združenje za duševno zdravje, Dom upokojencev Idrija, Zavod Franko, ZRIPS - Zavod za razvijanje in izvajanje podpornih storitev za samostojno življenje, Društvo Belis, Muzej norosti, Dom na Krasu, VDC Polž. V besedilu predloga predpisa se je po javni obravnavi upošteval predlog nekaterih organizacij, da se spremeni besedilo "podpora pri okrevanju po dolgotrajni institucionalizaciji" tako, da se je nadomestilo z besedilom "podpora za dvig kakovosti življenja". Prav tako se je upošteval predlog, da se k možnim izvajalcem storitve »podpora v skupnosti« doda tudi pravne osebe zasebnega prava s statusom nevladne organizacije v javnem interesu na področju invalidskega varstva. Upoštevalo se je tudi predloge in komentarje, da bi bilo v zakonu treba opredeliti primerljive pravice. Predlog zakona je tako dopolnjen z besedilom glede primerljivih pravic, in sicer na način, da oseba ne more hkrati koristiti podpore v skupnosti in institucionalnega varstva, storitev dolgotrajne oskrbe, ali storitve socialnega vključevanja z namenom bivanja s podporo, lahko pa kombinira podporo v skupnosti z drugimi storitvami in pravicami (npr. osebno asistenco, pomočjo družini na domu, storitvami socialnega vključevanja idr.), s tem, da se le-te ne smejo izvajati istočasno. To omogoča, da se storitve kombinirajo in dopolnjujejo, ne pa podvajajo. Predlog, da se 12. člen predloga zakona črta in s tem izbriše določba o prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine uporabnika, ki ima v lasti nepremičnino, v primeru ko občina zanj (do)plačuje storitev podpore v skupnosti, ni bil upoštevan. Prav tako ni bil upoštevan predlog, da bi izvajalce razširili na vse pravne osebe zasebnega prava, ki niso ustanovljene po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, saj je za kakovost izvajanja storitve nujno, da gre za točno določeno področje delovanja organizacij. Izpostavljena je bila problematika pomanjkanja kadra in stanovanj, kar oboje predstavlja širšo problematiko, ki je in bo tudi v prihodne aktivno naslovljena v okviru področja ministrstva.		
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA/NE	
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	DA/NE	
Simon Maljevac minister Priloga: - predlog sklepa Vlade RS, - Priloga 3 - predlog zakona.		

PRILOGA 3:

PREDLOG
(EVA 2025-2720-0011)

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SOCIALNEM VARSTVU – ZSV-L

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Namen socialnega varstva v Republiki Sloveniji je zagotavljanje podpore in različnih vrst pomoči posameznikom ter skupinam, ki se soočajo s socialnimi, ekonomskimi in tudi zdravstvenimi težavami. Omogočati socialno varnost, preprečevanje socialne izključenosti, izboljšanje položaja socialno šibkejših ter varstvo starejših, invalidov in oseb s posebnimi potrebami, ki prebivajo v Republiki Sloveniji, je glavna naloga sistema socialnega varstva. Država in lokalne skupnosti morajo v okviru politik socialnega varstva zagotavljati pogoje, v katerih lahko posamezniki, v povezavi z drugimi osebami v družinskem, delovnem in bivalnem okolju, ustvarjalno sodelujejo in uresničujejo svoje razvojne možnosti ter s svojo dejavnostjo dosegajo raven kakovosti življenja, ki je primerljiva z ravni kakovosti življenja drugih prebivalcev Republike Slovenije in ustreza merilom človeškega dostojanstva. Kadar si posamezniki in družine ne morejo sami zagotoviti socialne varnosti, so upravičeni do podpore in pomoči, ki jo v okviru socialne politike zagotavljata država in lokalna skupnost. **Resolucija o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2022–2030** (Uradni list RS, št. 49/22; v nadaljnjem besedilu: ReNPSV22–30) določa usmeritve za delovanje in razvoj sistema socialnega varstva v navedenem obdobju. Opredeljuje osnovna izhodišča za delovanje in razvoj sistema, določa cilje in aktivnosti za doseg teh ciljev, določa razvoj storitev in programov socialnega varstva vključno s cilji do leta 2030, opredeljuje način izvajanja in spremljanja izvajanja resolucije in opredeljuje vire (kadrovske in finančne) za izvajanje ciljev resolucije ter načrtovan razvoj storitev in programov. Resolucija na več mestih poudari pomen neodvisnega življenja in domače oblike življenja ter bivanja v skupnosti. V točki 4 resolucija opredeli ukrepe na področju razvoja storitev in programov v socialnem varstvu. V sklopu B točke 4 (Storitve za ohranjanje samostojnega, neodvisnega življenja doma in aktivno vključevanje v skupnost – skupnostne oblike storitve) je zapisano: »Ker storitve za ohranjanje samostojnega, neodvisnega življenja doma in aktivno vključevanje v skupnost še niso dovolj razvite, se bodo obstoječe storitve na tem področju do leta 2030 pospešeno razvijale in dopolnjevale z novimi oblikami. ReNPSV22-30 torej

predvidi pospešen razvoj novih oblik skupnostne oblike podpore, v nadaljevanju pa prav tako predvidi premik institucionalnih kapacitet v skupnostne nastanitve.«. Med izvajanjem ReNPSV22-30 se je izkazalo, da je v okviru institucionalnega varstva težko izvajati skupnostne storitve zaradi številnih zakonskih omejitev, na kar opozarjajo posebni socialnovarstveni zavodi, in na kar kaže tudi odločba gradbenega inšpektorja glede stanovanjskih skupin Doma na Krasu. Sprememba ZSV-L je torej v skladu z ReNPSV22-30, saj omogoča več možnosti za realizacijo ciljev ReNPSV22-30 glede širitve skupnostnih oblik oskrbe.

Neodvisnost posameznikov ali »neodvisno življenje« je izraz, ki ga v povezavi z invalidi in osebami s težavami v duševnem zdravju pogosto uporabljamo izmenjaje z izrazom »življenje v skupnosti«. Neodvisno življenje ne pomeni, da ljudje »delajo vse stvari sami« ali da bi bili prepuščeni sami sebi, ampak da lahko izbirajo in odločajo o tem, kje živijo, s kom živijo, kako si organizirajo vsakodnevno življenje in sprejemajo odločitve o svojem življenju in dobijo vso podporo za življenje v skupnosti, ki jo potrebujejo (Skupne evropske smernice za prehod iz institucionalne v skupnostno oskrbo, 2012)¹.

Za neodvisno življenje je torej ključna podpora in prehod k storitvam v skupnosti, kar je izhodišče za predlagano novo storitev »podpora v skupnosti«. To pomeni, da posameznik, ki za neodvisno življenje potrebuje podporo, ni nameščen v institucijo, ampak podporo prejema v skupnosti, tam, kjer si sam želi živeti.

V Republiki Sloveniji se z razvojem storitev v skupnosti na področju otrok in odraslih z invalidnostjo in težavami v duševnem zdravju ukvarjamo že več kot 50 let, z začetkom preobrazbe deškega prevzgojnega doma Logatec. V devetdesetih pa smo začeli z razvojem storitev v skupnosti za odrasle invalide in osebe s težavami v duševnem zdravju – na področju duševnega zdravja in motenj v duševnem razvoju so nastale številne nevladne organizacije, ki so organizirale dnevne centre in terensko delo na domu uporabnika. Tako socialnovarstveni zavodi, kot nevladne organizacije so začele vzpostavljati stanovanjske skupine, dnevne centre in terensko podporo, prvi kot del institucionalnega varstva, druge pa kot socialnovarstvene programe. Prve večje poskuse prehoda k skupnostni podpori v javnem sektorju opažamo šele na začetku 21. stoletja, in sicer v Hrastovcu s preseljevanjem stanovalcev iz posebnega socialnovarstvenega zavoda v bivalne enote in stanovanjske skupine. Kmalu so zavod v Hrastovcu posnemali še drugi zavodi. V tem času so bile dosežene pomembne pozitivne spremembe in izboljšave v socialnem varstvu kot zapisano v **Strategiji RS za deinstitucionalizacijo v socialnem varstvu za obdobje 2024-2034** (v nadaljnjem besedilu: StaDI 2024-2034)², nam še ni uspelo v zadostni meri preobraziti sistema oskrbe in podpore, ki bi zagotavljal boljše življenje invalidov in oseb s težavami v duševnem zdravju.

Stanovanjske skupine so vmesna struktura, ki ni enaka institucionalnemu varstvu v zavodu, ne zagotavlja pa tudi popolnoma neodvisnega življenja, ki ga lahko doseže individualno bivanje izven drugih organiziranih oblik s podporo na domu.

¹ https://di.irssv.si/wp-content/uploads/2022/11/Skupne_evropske_smernice_za_prehod_iz_instit_v_skupnostno_oskrbo_SLO.pdf

² <https://www.gov.si/assets/ministrstva/MSP/Dolgotrajna-oskrba/Strategija-RS-za-deinstitucionalizacijo-v-socialnem-varstvu-za-obdobje-20242034.pdf>

Stanovanjska skupina je opredeljena kot način izvajanja institucionalnega varstva v drugi organizirani obliki, združuje pa od štiri do šest oseb (27. člen Pravilnika o standardih in normativih socialnovarstvenih storitev pomoč družini na domu, socialni servis, institucionalno varstvo in vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji (Uradni list RS, št. 47/24)). Poleg tega načina se stanovanjske skupine izvajajo tudi kot socialnovarstveni programi (Zakon o socialnem varstvu, Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A, 28/19, 189/20 – ZFRO, 196/21 – ZDOsk, 82/23, 84/23 – ZDOsk-1 in 24/25, v nadaljnjem besedilu: ZSV), ki jih izvajajo izvajalci, ki izpolnjujejo pogoje, določene v Pravilniku o sofinanciranju socialnovarstvenih programov oziroma vsakoletnem javnem razpisu. V obeh načinih gre za paket, ki združuje tako zagotavljanje bivanja (namestitve) kot zagotavljanje podpore.

Trenutno v Republiki Sloveniji obstaja okoli 1000 invalidov in oseb s težavami v duševnem zdravju, ki potrebujejo podporo pri vsakdanjem življenju in ki živijo v stanovanjskih skupinah. V naslednjih 10 letih se bo v skladu s StaDI 2024-2034 v procesu preobrazbe zavodov in vzpostavljanja novih storitev v skupnost preselilo še dodatnih 3500 uporabnikov. StaDI 2024-2034 temelji na **Konvenciji o pravicah invalidov** (Uradni list RS-MP, št. 10/08, v nadaljnjem besedilu: KOPI), in je pripravljena z namenom, da se zagotovi sistemski, postopen in načrtovan prehod k skupnostnim oblikam oskrbe na področju socialnega varstva. StaDI 2024-2034, ki je bila sprejeta na ravni Ministrstva za solidarno prihodnost, se bo usklajevala še medresorsko in na ravni Vlade RS.

Skladno z 19. členom KOPI imajo vsi invalidi - ljudje z dolgotrajnimi telesnimi, duševnimi, intelektualnimi ali senzoričnimi okvarami, ki jih v povezavi z različnimi invalidnostmi lahko omejujejo, da bi enako kot drugi polno in učinkovito sodelovali v družbi (KOPI, 1. člen) – pravico, »da živijo v skupnosti in enako kot drugi odločajo ter sprejemajo učinkovite in ustrezne ukrepe, ki jim omogočajo polno uživanje te pravice ter polno vključenost v skupnost in sodelovanje v njej«. KOPI še zapisuje, da »imajo invalidi dostop do različnih storitev na domu ter bivalnih in drugih podpornih storitev v skupnosti, vključno z osebno pomočjo, potrebno za življenje in vključitev v skupnost ter za preprečevanje osamljenosti ali izločevanja iz skupnosti« (19. člen).

Trenutno prihaja do neskladnosti umestitve stanovanjskih skupin v zakonodajo, saj uporabnikom ne zagotavljajo doma, temveč je bivanje v primeru storitve institucionalno varstvo ali socialnovarstvenega programa del enotnega paketa, ki vključuje tudi podporo. Uporabniki torej formalno bivajo v institucionalnem varstvu ali pa socialnovarstvenem programu, čeprav naj bi šlo za njihov dom, v katerega v tem primeru vstopajo strokovnjaki in jim zagotavljajo podporo v skupnosti.

Trenutna ureditev stanovanjskih skupin, ki so definirane kot institucionalno varstvo, v praksi povzroča številne težave. Inštitut RS za socialno varstvo (v nadaljnjem besedilu: IRSSV), ki pri svojem delu zbira in analizira različna poročila, navaja, da se nekatere stanovanjske skupine soočajo s težavami glede uporabnih dovoljenj, saj pristojne ustanove interpretirajo stanovalce teh skupin kot »posebno družbeno skupino«, kar utemeljujejo med drugim s tem, da socialnovarstveni zavod na lokaciji izvaja dejavnost institucionalnega varstva. Stanovanjske skupine dobivajo priporočila različnih inšpektoratov, ki od njih zahtevajo vpeljevanje ureditev, ki veljajo za institucionalno varstvo (npr. zagotovitev ustreznih garderobnih prostorov s sanitarijami in tušem za vse zaposlene v stanovanjskih skupinah). Pri

stanovanjskih skupinah, ki so organizirane kot socialnovarstveni programi v okviru nevladnih organizacij pa v praksi prihaja do težav, saj se nekateri etažni lastniki v večstanovanjski stavbi sklicujejo na to, da naj bi morala nevladna organizacija, če želi imeti v stavbi stanovanjsko skupino, pridobiti soglasje etažnih lastnikov za »opravljanje dejavnosti«. To je nekatere organizacije pripeljalo do tega, da so uporabnike morale izseliti iz lastniškega stanovanja in jim poiskati nov dom.

Predlagajo se še nekatere v nadaljevanju navedene sistemske rešitve.

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve od leta 1993 sofinancira izvajanje socialnovarstvenih programov. Namenjeni so preprečevanju in reševanju socialnih stisk posameznih ranljivih skupin prebivalstva na različnih področjih, kot so področje preprečevanja nasilja, duševnega zdravja, pomoči brezdomcem, socialnega vključevanja Romov, otrok in mladostnikov, prikrajšanih za primerno družinsko življenje, starejšim osebam, ki potrebujejo podporo v vsakodnevem življenju in podobno. Oblikujejo se tako, da upoštevajo značilnost in potrebe posamezne ciljne skupine in izhajajo iz posebnosti okolja, v katerem se izvajajo. Z namenom učinkovitejšega izvajanja in možnosti večjega prilagajanja potrebam na terenu se predlaga izbris omejitve izvajanja eksperimentalnih socialnovarstvenih programov na največ tri leta. Dodatno se predlaga še izbris pogojev tehnične opremljenosti in ustreznega deleža finančnih virov, kot pogoj za izvajalce socialnovarstvenih programov. Omenjena pogoja se bosta obravnavala in operacionalizirala v okviru drugih pogojev.

Z namenom zagotavljanja strokovne obravnave uporabnikov, vključenih v razvojne in eksperimentalne socialnovarstvene programe in večje transparentnosti postopka izdaje mnenj se predlaga, da se za izdajo mnenje o strokovni socialnovarstvenega programa sprejme predpis socialne zbornice, h kateremu da soglasje minister, pristojen za socialno varstvo.

Napotitvena določba za sprejem podzakonskih aktov s strani nosilca javnih pooblastil, Socialne zbornice Slovenije, se prenese v 77. člen zakona, zaradi česar se predlaga črtanje 71. člena zakona.

Na področju kadrovskega štipendiranja študentov za socialno delo se je izkazalo, da v praksi prihaja do primerov, ko se na strani študentov pojavijo subjektivne okoliščine (npr. nosečnost), zaradi katerih le-ti ne morejo pravočasno opraviti obveznosti iz tretjega odstavka 75.d člena zakona. Zaradi navedenega se vzpostavlja pravna podlaga za podaljšanje roka iz navedenega določila zaradi: starševstva, opravičljivih zdravstvenih razlogov, izjemnih družinskih in socialnih okoliščin, neizpolnjenih obveznosti zaradi višje sile. Enako je prišlo v primeru mirovanja štipendiranja zaradi absolventskega staža do situacij, ko je zaradi neizpolnitve zakonskih obveznosti prišlo do prenehanja štipendijskega razmerja in vračanja štipendije s strani študentov, zaradi česar se tudi za tovrstne primere vzpostavlja pravna podlaga za primer izjemnih okoliščin v času mirovanja štipendije (pravna podlaga za ureditev izjem v primeru absolventskega staža).

Nadalje se vzpostavlja pravna podlaga za širitev nabora izvajalcev, ki so lahko izbrani za neposredno potrditev operacije (NPO U) pri drugih ukrepih na področju socialnega varstva V.B poglavja zakona.

Vzpostavlja se pravna podlaga, da bo nosilec javnih pooblastil (Socialna zbornica Slovenije) lahko sprejel splošne akte, s katerimi bo podrobneje opredelil vsebino posameznih javnih pooblastil, ki so navedena v drugem odstavku 77. člena tega zakona, v soglasju z ministrom, pristojnim za socialno

varstvo in ministrom, pristojnim za institucionalno varstvo, pomoč družini na domu, vodenje in varstvo ter zaposlitve pod posebnimi pogoji.

Doslej je imel navedeni nosilec javnih pooblastil pravno podlago le za sprejem splošnih aktov, ki so se nanašali četrto in peto alinejo drugega odstavka 77. člena tega zakona, skladno z 71. členom zakona v soglasju z ministrom, pristojnim za socialno varstvo.

Prav tako se vzpostavlja pravna podlaga za podelitev licenc supervizorjev na področju socialnega varstva. Navedeno mora biti urejeno v zakonu.

Zaradi strokovne pomembnosti postopka verifikacije socialnovarstvenih programov, zniževanja administrativnih obremenitev in stroškov za izvajalce socialnovarstvenih programov se vzpostavlja novo javno pooblastilo, ki je bilo do zdaj opredeljeno pod »drugimi nalogami« Socialne zbornice – sedanji četrti odstavek 77. člena zakona.

Na področju socialnovarstvenih programov se dodatno predlaga še sprememba, na podlagi katere bi se lahko letno izvedlo več javnih razpisov za socialnovarstvene programe, kar bi omogočilo hitrejšo prilagoditev razmeram na terenu (npr. zahteva po povečanem številu socialnovarstvenih programov na določenem vsebinskem področju v primeru nenadno spremenjenih razmer).

Pri razvojnih socialnovarstvenih programih, ki v postopek verifikacije lahko vstopijo šele po zaključenih treh letih izvajanja programa in se zanje šele v četrtem letu lahko izvede postopek pridobitve verifikacijske listine, se predlaga, da se lahko sklep o izboru razvojnega socialnovarstvenega programa izda za največ štiri leta, tj. za obdobje, v katerem program lahko pridobi verifikacijo.

Skladno s četrtrim odstavkom 98.b člena, ki določa, da se sklep o izboru javnega socialnovarstvenega programa lahko izda za največ deset let, se z namenom poenostavitve postopkov in znižanja administrativnih ovir predlaga tudi sprememba sklenitve pogodbe z izvajalcem socialnovarstvenega programa za obdobje največ deset let.

Na podlagi obstoječega 108.b člena se inštruktažno svetovanje zagotavlja tudi izvajalcem socialnovarstvenih programov, ki so pravne osebe zasebnega prava in njihov ustanovitelj ni ministrstvo, pristojno za socialno varstvo. Na podlagi izkušenj pri izvajanju socialnovarstvenih programov se predlaga, da lahko pobudo za izvedbo inštruktažnega svetovanja poda tudi ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, ki zagotavlja sofinanciranje in izvaja nadzor nad sofinanciranimi socialnovarstvenimi programi.

Predlaga se sprememba posebne določbe zakona zaradi uveljavitve novih nazivov na področju socialnega varstva z novelo ZSV-K (svetnik – višješolska izobrazba in višji svetnik – visokošolska izobrazba). Prevedbe pridobljenih nazivov na področju socialnega varstva se ureja še za razporeditev strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev s pridobljenim nazivom svetnik na delovni mesto z nazivom višji svetnik ob upoštevanju določb zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

Predlagana dopolnitev zasleduje uresničitev dogovora iz Stavkovnega sporazuma iz leta 2018. V stavkovnem sporazumu med Vlado Republike Slovenije in Sindikatом zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS št. 80/2018) sta se stranki sporazuma zavezali, da bo predlagana sprememba

pravnih podlag tako, da se uredi poenotenje nazivov v socialnem varstvu zaposlenih s VI. stopnjo izobrazbe, in sicer z ustrezno spremembo Zakona o socialnem varstvu. Gre za ureditev obstoječega stanja, ko imajo strokovni delavci z višješolsko izobrazbo že pridobljene odločbe o napredovanju v naziv na VI. stopnji, in je potrebno s prehodno določbo vključiti, da se že podeljeni nazivi na VI. stopnji za strokovne delavce in strokovne sodelavce, ki so zaposleni na delovnih mestih na VII/1 in VII/2, upoštevajo.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Ključni cilj predloga sprememb in dopolnitev ZSV je v zakonsko materijo vključiti spremembe in dopolnitve, ki so se od uveljavitve ZSV pokazale kot potrebne. Cilj predloga sprememb in dopolnitev zakona je torej uvesti novo socialnovarstveno storitev **»podpora v skupnosti«**. Vse druge spremembe členov so tehnične rešitve in sledijo cilju opredelitve nove storitve. Predlog sprememb in dopolnitev zakona predvsem vzpostavlja pravno podlago za lažje delovanje stanovanjskih skupin, urejanje instituta institucionalnega varstva v drugi družini v okviru krepitve podpore v skupnosti in sorazmerno opuščanje institucionalnega varstva. Cilj predloga sprememb in dopolnitev zakona je v tem smislu usklajen s Konvencijo o pravicah invalidov (Uradni list RS-MP, št. 10/08) in opozorili Odbora za pravice invalidov (CRPD/C/SVN/CO/1).

S predlaganimi spremembami se zasleduje tudi cilj posodobitev in prilagoditev normativne ureditve situacijam na terenu (centrih za socialno delo, socialnovarstvenih programih, nosilcih javnih pooblastil, prilagoditve kadrovskega štipendiranja življenjskim situacijam, s katerimi se soočajo študenti in sprejetju rešitev v njihovo korist).

Cilj je vzpostavitev pravnih podlag za nujne sistemske rešitve, za katere se je izkazalo, da niso normativno urejene ali pa so pomanjkljivo urejene. Ureditev bo pripomogla k uspešnemu izvajanju delovnih nalog na področju socialnega varstva in uspešnem izvajanju storitev in programov, ki so namenjene odpravljanju socialnih stisk in težav.

2.2 Načela

Osnovna načela za izvajanje sistema socialnega varstva so tudi zagotavljanje spoštovanje človekove individualnosti, potreb, dostojanstva in socialne pravičnosti, spoštovanje človekovih pravic, zagotavljanje enakih možnosti za vse, spoštovanje raznolikosti, krepitev moči posameznikov in spoštovanje osebne samostojnosti, ki vključuje svobodo izbire, spodbujanje neodvisnosti posameznikov in omogočanje individualizirane celostne podpore in pomoči. Slednje pomeni, da lahko upravičenci svobodno izbirajo ter se odločajo o tem, kje in s kom bodo živeli, kako si bodo organizirali vsakdan, in da sprejemajo odločitve o svojem življenju, pri čemer jim izvajalci storitve »podpora v skupnosti« zagotovijo ustrezno podporo, prilagojeno glede na potrebe posameznika. Upravičenci imajo ključno vlogo pri izbiri načina koriščenja storitve »podpora v skupnosti«, oblikovanju načrta izvedbe in načinu

izvajanja storitve »podpora v skupnosti«. Ravno to zapoveduje KOPI, kot tudi **Skupne evropske smernice za prehod iz institucionalne v skupnostno oskrbo** (v nadaljnjem besedilu: smernice) in **Smernice Združenih narodov o deinstitucionalizaciji, tudi v izrednih razmerah (2022)**³ (v nadaljnjem besedilu: smernice ZN), ki se sklicujeta na omenjeno konvencijo. Smernice ZN med drugim zahtevajo, da države, v katerih še delujejo institucije, razvijejo alternativne rešitve bivanju in prejemanju storitev v institucijah. Smernice opozarjajo na pogostost napak v procesih deinstitucionalizacije in ukrepe, ki jih je treba sprejeti za prehod v skupnost. Nadalje tudi poudarjajo, da je treba pravno podlago sistematično pregledati na vseh področjih z namenom ugotavljanja in odpravljanja tistih določb, ki omogočajo institucionalizacijo invalidov in oseb s težavami v duševnem zdravju, kot tudi ugotavljanja in odpravljanja vrzeli v pravnem priznanju in izvršljivosti pravic do samostojnega življenja in vključenosti v skupnost ter s tem povezanih pravic. Nadalje je Evropska komisija izdala **Smernice za neodvisno življenje in vključevanje invalidov** (Guidance on independent living and inclusion in the community of persons with disabilities in the context of EU funding, 2024)⁴, ki so usklajene s KOPI in **Evropsko strategijo o pravicah invalidov za obdobje 2021-2030**⁵. Poudarjajo, da bi morali imeti vsi invalidi in osebe s težavami v duševnem zdravju možnost izbire kje in s kom bodo živeli in dostop do različnih podpornih storitev, ki omogočajo neodvisno življenje. Smernice pozivajo k prehodu iz institucionalnega varstva k podpornim storitvam v skupnosti. Cilj Evropske strategije za pravice invalidov 2021-2030 je namreč zagotoviti, da imajo vsi invalidi in osebe s težavami v duševnem zdravju, enake možnosti, enak dostop do sodelovanja v družbi in v gospodarstvu, da se lahko odločijo, kje, kako in s kom bodo živeli, in ne doživljajo več diskriminacije. Poudarki Evropske strategije za pravice invalidov se v celoti nanašajo na proces deinstitucionalizacije, saj brez nje navedenih pravic invalidi in osebe s težavami v duševnem zdravju ne morejo uživati. Evropska komisija je prav tako sprejela **Strategijo za oskrbo** (European Care Strategy, 2022)⁶, ki priznava, da institucionalna oskrba pogosto ne ustreza potrebam posameznikov, zato spodbuja prehod k storitvam, ki se izvajajo v skupnosti, za namen ohranjanja avtonomije in nadzora nad svojim življenjem.

Nova storitev »podpora v skupnosti« se organizira in opravlja v javnem interesu skladno z načeli, ki upravičencem omogočajo enako razpoložljivost, dostopnost, dosegljivost in kakovost storitev.

2.3 Poglavitne rešitve

S predlogom zakona se uvaja nova socialnovarstvena storitev, »**podpora v skupnosti**«. Takšna rešitev je skladna s Konvencijo o pravicah invalidov in opozorili Odbora za pravice invalidov (CRPD/C/SVN/CO/1), ki velevata, da mora Republika Slovenija vlagati v razvoj podpornih storitev v skupnosti in hkrati zmanjševati institucionalne kapacitete. Vse druge spremembe členov so tehnične rešitve in sledijo cilju opredelitve te nove storitve. Predlog sprememb in dopolnitev zakona predvsem vzpostavlja pravno podlago za lažje delovanje stanovanjskih skupin, hkrati pa omogoča tudi nadaljnjo krepitev podpore v skupnosti in sorazmerno zmanjševanje dolgotrajnih institucionalizacij, saj trenutno

³ SLO-CRPD-DI-Guidelines.docx⁴ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202407188&qid=1732931123469

⁴ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=OJ:C_202407188&qid=1732931123469

⁵ <https://eur-lex.europa.eu/SL/legal-content/summary/strategy-for-the-rights-of-persons-with-disabilities.html>

⁶ https://employment-social-affairs.ec.europa.eu/news/european-care-strategy-caregivers-and-care-receivers-2022-09-07_en#navItem-relatedDocuments

⁷ Freedom First: A Study of the Experiences with Community-based Mental Health Care in Trieste, Italy, and Its Significance for the Netherlands; Christien Muusse, Sonja van Rooijen; Trimbos instituut, 2015

ljudje v institucionalnem varstvu v posebnih socialnovarstvenih zavodih, centrih za usposabljanje in varstveno delovnih centrih živijo v povprečju 13 let.

Z novim predlogom zakona naslavljamo poglobljene izzive, s katerimi se soočajo družine z otroki s kompleksnimi težavami, vključno z motnjami v duševnem razvoju in avtizmom. Te družine so pogosto izjemno obremenjene in izolirane, saj posvečajo ogromno časa in energije skrbi za svoje otroke, pri čemer so pogosto prepuščene same sebi. Pomanjkanje ustrezne podpore lahko vodi v izgorelost staršev, kar neposredno vpliva na kakovost življenja celotne družine. S predlogom zakona vzpostavljamo **ново oziroma dodatno pomoč družinam oziroma otrokom s kompleksnimi težavami**. V okviru storitve podpora v skupnosti bo družinam zagotovljena celovita in ciljana pomoč, ki bo družine okrepila, razbremenila in izboljšala kakovost njihovega družinskega življenja. Predvsem pa bo ta podpora otrokom omogočila bolj kakovostno življenje v domačem okolju in skupnosti in več možnosti za razvoj njihovih potencialov. Skozi pomoč v okviru podpore v skupnosti se bo preprečevala preobremenitev družin, ki je pogosto vzrok za hospitalizacijo ali institucionalizacijo otrok z invalidnostjo. Nova pridobitev bo torej ključna za ohranjanje celovitosti družine in zagotavljanje optimalnega razvoja otrok v skupnosti.

Prav tako s predlagano rešitvijo urejamo **institut druge družine**, na način, da ga umestimo kot eno od oblik izvajanja »podpore v skupnosti«, kar je bolj ustrezno kot zdaj, ko je podpora v drugi družini urejena kot institucionalno varstvo. Podpora v drugi družini je pomembna skupnostna storitev zagotavljanja podpore invalidom in osebam s težavami v duševnem zdravju in po samem načinu izvajanja ni primerljiva z institucionalnim varstvom. Kljub majhnemu številu družin, ki zagotavljajo podporo invalidom in osebam s težavami v duševnem zdravju, je nujno, da z ustrezno zakonsko opredelitvijo podpremo njihov prispevek k zagotavljanju kakovostne skupnostne podpore. Pri tem pa kot del institucionalnega varstva ostaja institut druge družine za izvajanje rejniške dejavnosti v skladu z Resolucijo o družinski politiki 2018–2028 »Vsem družinam prijazna družba« (Uradni list RS, št. [15/18](#); v nadaljnjem besedilu: ReDP18–28).

V Sloveniji že od začetka devetdesetih invalidi in osebe s težavami v duševnem zdravju živijo v stanovanjskih skupinah, ki so v lasti ali jih najemajo socialnovarstveni zavodi (storitve izvajajo kot institucionalno varstvo) in so v pristojnosti Ministrstva za solidarno prihodnost ali nevladne organizacije in drugi socialnovarstveni zavodi (v okviru socialnovarstvenih programov), ki so v pristojnosti Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. V Sloveniji smo v preteklosti večino storitev, ki smo jih razvijali v skupnosti, umeščali v pravni red kot eno izmed oblik institucionalnega varstva, ker je bil to edini način za zagotavljanje stabilnega financiranja. Tako zdaj na primer kot institucionalno varstvo velja tako oskrba v zavodu kot tudi stanovanjske skupine, individualna stanovanja, v katerih so nameščeni uporabniki storitev posebnih socialnovarstvenih zavodov, individualni paketi z bivanjem izven institucije in namestitve v drugi družini.

O neustreznosti take ureditve je poročalo že računsko sodišče leta 2019, ki pravi, da oblike socialnovarstvenih storitev v predpisih in dokumentih načrtovanja niso enotno opredeljene.

Umestitev stanovanjskih skupin v zakonodaji trenutno ni najbolj ustrezna. Uporabniki zdaj formalno bivajo v institucionalnem varstvu ali pa socialnovarstvenem programu, čeprav naj bi šlo za njihov dom,

v katerega vstopajo strokovni delavci in jim zagotavljajo podporo v skupnosti. Takšna ureditev stanovanjskih skupin, ki jih zakonodaja opredeljuje kot eno od oblik institucionalnega varstva, v praksi povzroča številne težave. Nekatere stanovanjske skupine se soočajo s težavami glede uporabnih dovoljenj, saj pristojne ustanove interpretirajo stanovalce teh skupin kot »posebno družbeno skupino«, kar utemeljujejo med drugim s tem, da na lokaciji zavod izvaja institucionalno varstvo. Stanovanjske skupine dobivajo priporočila različnih inšpektoratov, ki od njih zahtevajo ureditev, ki velja za institucionalno varstvo (npr. ločeni prostori za osebje znotraj stanovanja oz. hiše). Prav tako se s težavami soočajo stanovanjske skupine, ki so organizirane kot socialnovarstveni programi v okviru nevladnih organizacij, saj se nekateri etažni lastniki v večstanovanjskih stavbah sklicujejo na to, da naj bi morala nevladna organizacija, če želi imeti v stavbi stanovanjsko skupino, pridobiti soglasje etažnih lastnikov za »opravljanje dejavnosti«. To je nekatere organizacije že pripeljalo do tega, da so se morale izseliti iz lastniškega stanovanja in uporabnikom najti nov dom.

Z urejanjem nove storitve torej preprečujemo diskriminacijo invalidov predvsem pri enakem dostopu do stanovanja, kar je tudi v skladu z **Zakonom o izenačevanju možnosti invalidov** (Uradni list RS, št. 94/10, 50/14, 32/17 in 95/24, v nadaljnjem besedilu: ZIMI), ki v 13. členu narekuje, da je prepovedana diskriminacija na podlagi invalidnosti, ki človeku onemogoča, da bi si sam izbral prebivališče in se sam odločil, kje in s kom bo živel. Ljudje, ki živijo v stanovanjskih skupinah tako zavodov kot nevladnih organizacij, navadno niso najemniki stanovanja, ampak je najemnik organizacija. Posledično so odvisni od organizacije ne samo za podporo pri vsakdanjem življenju, ampak tudi glede namestitve. Če so torej nezadovoljni z izvajalcem oskrbe in podpore, ga ne morejo zamenjati, saj bi ob tem izgubili tudi namestitve, streho nad glavo oziroma dom (StaDI 2024-2034). Nova storitev bi tako premostila zakonodajne vrzeli s tem, ko bi omogočila »ločitev« storitve od ureditve bivanja in omogočala invalidom in osebam s težavami v duševnem zdravju pravico do stanovanja in bivanja v skupnosti. Podporne storitve bodo torej ločene od nastanitve, pri čemer lahko uporabniki živijo v lastnem stanovanju ali le to najemajo pri javnih stanovanjskih skladih, drugih organizacijah ali na zasebnem trgu, ter glede na pogoje upravičenosti prejemajo subvencijo najemnine.

Uvedba nove storitve bo uvedla naslednje rešitve:

- zagotovljena bo pravna podlaga za zagotavljanje podpore ljudem, ki trenutno živijo v stanovanjskih skupinah,
- zagotovljena bo podpora družinam oziroma otrokom z motnjami v duševnem razvoju, z avtizmom in tistim, ki prejemajo višji dodatek za nego otroka,
- zagotovljena bo pravna podlaga za izvajanje podpore v drugi družini,
- stanovalcem socialnovarstvenih zavodov bo omogočeno, da se na tej podlagi preselijo iz ustanov v skupnost ter tam prejemajo storitev »podpora v skupnosti«,
- uporabnikom, ki živijo zunaj ustanov, a potrebujejo podporo, bo omogočeno, da dobivajo podporo tam, kjer živijo in
- zagotovljena bo podlaga za udejanjanje 19. člena KOPI, na kar Republiko Slovenijo opozarja Mednarodni odbor za pravice invalidov.

Predlog zakona je usklajen z veljavnim pravnim redom Republike Slovenije, s splošno veljavnimi načeli mednarodnega prava in pravom Evropske unije.

Opis storitve

»Podpora v skupnosti« je storitev, ki obsega različne oblike pomoči upravičencem pri uresničevanju pravice do življenja v skupnosti, zunaj institucij. »Podpora v skupnosti« obsega vse oblike podpore uporabnikom z namenom zagotavljanja življenja v skupnosti, zlasti pa podporo pri preselitvi iz institucije, celostno podporo pri skrbi zase, podporo pri gospodinjskih opravilih, podporo pri vključevanju v okolje in podporo za dvig kakovosti življenja. Podpora v skupnosti obsega tudi podporo v drugi družini.

Podpora pri preselitvi iz institucije obsega izdelavo osebnega načrta; podporo pri pripravah na selitev; iskanje primerne namestitve oz. stanovanja, podporo pri pripravi bivalnega okolja, vzpostavljanju socialne mreže, spoznavanju okolja in neposredno pomoč pri fizični selitvi in drugih storitvah podpore pri preselitvi, ki so opredeljene v osebni načrtu upravičenca.

Podpora pri skrbi zase obsega podporo pri oblačenju in slačenju, podporo pri uporabi stranišča, kopanje, podporo pri umivanju in osebni higieni, podporo pri hranjenju in pitju, podporo pri gibanju, podporo pri uporabi ortopedskih pripomočkov, podporo pri pripravi in jemanju zdravil, spremstvo, ki obsega pomoč pri gibanju, orientaciji v prostoru in pri osebnih opravkih, organiziranje prevozov in drugih storitev podpore pri skrbi zase, ki so opredeljene v osebni načrtu upravičenca.

Podpora pri gospodinjskih opravilih obsega podporo pri čiščenju, pranju in pospravljanju; podporo pri pripravi in strežbi obrokov; pomoč pri nakupovanju; pomoč pri oskrbi in negi otroka uporabnika/starša ob njegovi prisotnosti in navodilih, pomoč pri skrbi za hišne ljubljence; pomoč pri vzdrževanju stanovanja oz. hiše, kjer upravičenec živi in drugih storitev podpore pri gospodinjskih opravilih, ki so opredeljene v osebni načrtu upravičenca.

Podpora pri vključevanju v okolje obsega vzpostavljanje in ohranjanje socialne mreže, spoznavanje aktivnosti in akterjev v lokalnem okolju, spremstvo na različne dogodke, pomoč pri iskanju zaposlitve, mentorstvo in pomoč na delovnem mestu, mentorstvo in pomoč v izobraževalnem procesu, pomoč pri komunikaciji in drugih storitev podpore pri vključevanju v okolje, ki so opredeljene v osebni načrtu upravičenca.

Podpora za dvig kakovosti življenja obsega podporo pri pripravi na življenje v skupnosti, reševanju osebnih in socialnih stisk pred in po preselitvi iz zavoda, razbremenilne pogovore, usposabljanje in delavnice za okrevanje, krepitev moči in zagovornišvo, preprečevanje in zmanjševanje tveganj pri privajanju na življenje v skupnosti, podporo v kriznih situacijah, socialno preventivo, vrstniško podporo in drugih storitev okrevanja, ki so opredeljene v osebni načrtu upravičenca.

»Podpora v skupnosti« lahko obsega tudi zdravstveno varstvo in zdravstveno nego, ki se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo in zdravstveno nego.

»Podpora v skupnosti« se lahko izvaja tudi v drugi družini, in sicer v družini, ki ni sestavljena iz družinskih članov upravičenca.

S »podporo v skupnosti« se zagotavljajo podpirne storitve posamezniku, ločeno od bivanja, kar je ena od ključnih razlik med storitvijo »institucionalno varstvo« in »podpora v skupnosti«. Pri slednji namreč uporabnik sam ali preko organizacije, stopa v različna najemniška razmerja in s svojimi sredstvi pokrije stroške najema in druge stanovanjske stroške in stroške hrane.

Upravičenci lahko s pomočjo te storitve živijo neodvisno v skupnosti, pri čemer sodelujejo pri opredelitvi vrste in obsega podpore glede na individualne potrebe in intenzivnost potreb. Storitve se izvaja na domu upravičenca, pri čemer se kot dom upravičenca šteje vsaka oblika bivanja, ki ni institucionalno varstvo in v kateri živi največ šest oseb v isti stanovanjski enoti. Izjema so primeri, ko so osebe v sorodstvenem razmerju z upravičencem – v teh primerih je lahko skupno število oseb v eni stanovanjski enoti večje.

Ciljne skupine oz. upravičenci

Ciljna skupina storitve »podpora v skupnosti« so upravičenci, ki potrebujejo podporo pri preselitvi iz institucije, podporo pri vsakdanji skrbi zase, podporo pri gospodinjskih opravilih, podporo pri vključevanju v okolje in okrevanje. To so:

1. Odrasle osebe z motnjami v duševnem razvoju, s težavami v duševnem zdravju, s senzornimi motnjami, motnjami v gibanju in z napredovalo kronično oziroma neozdravljivo boleznijo ob koncu življenja:

- a. odrasle osebe z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju,
- b. odrasle osebe z lažjo motnjo v duševnem razvoju, ki so trajno nezaposljive ali trajno nezmožne za delo,
- c. odrasle osebe z lahko motnjo v duševnem razvoju, ki so trajno nezaposljive ali trajno nezmožne za delo, odrasle osebe z zmerno motnjo v duševnem razvoju,
- d. odrasle osebe s težjo motnjo v duševnem razvoju,
- e. odrasle osebe s težko motnjo v duševnem razvoju,
- f. odrasle osebe z avtizmom ali z več motnjami (odrasli z motnjo v duševnem razvoju, osebnostnimi motnjami, težavami v duševnem zdravju, gibalnimi in senzornimi oviranostmi ter s poškodbami možganov),
- g. osebe s težjo ali težko obliko gibalne ali senzorne oviranosti, ki potrebujejo pomoč pri samostojnem življenju in ki so bile v preteklosti sprejete v posebni socialnovarstveni zavod na podlagi oskrbe iz a. do e. alineje 3. točke,
- h. odrasle osebe z napredovalo kronično oziroma neozdravljivo boleznijo ob koncu življenja,
- i. osebe s težavami v duševnem zdravju, osebe z več motnjami (težave v duševnem razvoju in dolgotrajne težave v duševnem zdravju).

2. Otroci in mladostniki do 18. leta starosti:

- a. otroci in mladostniki z lažjo motnjo v duševnem razvoju,
- b. otroci in mladostniki z zmerno motnjo v duševnem razvoju,
- c. otroci in mladostniki s težjo motnjo v duševnem razvoju,
- d. otroci in mladostniki s težko motnjo v duševnem razvoju in

- e. otroci in mladostniki z avtizmom ali z več motnjami (otroci in mladostniki z motnjo v duševnem razvoju, s hudimi motnjami vedenja in osebnosti, gibalnimi in senzornimi oviranostmi in poškodbami možganov)
- f. otroci in mladostniki, za katere imajo starši priznано pravico do višjega dodatka za nego otroka skladno s 3. odstavkom 79. člena Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Ur. l. RS št. 26/14, 90/15, 75/17).

Upravičenci do »podpore v skupnosti v drugi družini« so osebe iz 1. točke upravičencev do »podpore v skupnosti« in osebe, starejše od 65 let:

- ki zaradi starosti ali drugih razlogov, ki spremljajo starost, ne zmorejo več povsem samostojno živeti v svojem domačem okolju, čeprav lahko še samostojno izvajajo temeljne življenjske aktivnosti in pri tem ne potrebujejo neposredne pomoči druge osebe,
- z zmernimi starostnimi in zdravstvenimi težavami, ki so pri izvajanju temeljnih življenjskih aktivnosti in dnevnih opravilih večinoma samostojne in potrebujejo občasno pomoč druge osebe,
- z najzahtevnejšimi starostnimi in zdravstvenimi težavami, ki so pri izvajanju temeljnih življenjskih aktivnosti in dnevnih opravilih ves čas delno odvisne od pomoči druge osebe,
- ki potrebujejo pomoč in oskrbo, ker so pri izvajanju temeljnih življenjskih aktivnosti in dnevnih opravilih ves čas popolnoma odvisne od pomoči druge osebe in
- osebe, ki zaradi starostne demence ali podobnih stanj, potrebujejo delno ali popolno osebno pomoč ter osebno spremljanje ali nadzor.

Predlog prinaša še spremembe in dopolnitve v delih, ki se ne tičejo uvajanja nove storitve podpore v skupnosti, ampak prinašajo popravke in izboljšave zakonskega besedila in bodo omogočile boljše izvajanje zakona v praksi. Izboljšave zakonskega besedila se nanašajo na zagotavljanje podlage za kakovostno strokovno delo izvajalcev socialnovarstvenih programov. Predlagana dopolnitev zasleduje uresničitev dogovora iz Stavkovnega sporazuma iz leta 2018 med Vlado Republike Slovenije in Sindikatом zdravstva in socialnega varstva Slovenije, kjer sta se stranki sporazuma zavezali, da bo predlagana sprememba pravnih podlag takšna, da uredi poenotenje nazivov v socialnem varstvu. Vzpostavlja se pravna podlaga za primer izjemnih okoliščin v času mirovanja štipendije na področju socialnega varstva.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

V procesu vzpostavljanja podpore v skupnosti se na eni strani postopno in sorazmerno manjšajo kapacitete v institucijah, na drugi strani pa postopno in sorazmerno večajo kapacitete »podpore v skupnosti«. Gre torej v skladu s Skupnimi Evropskimi smernicami za prehod od institucionalnih k skupnostnim oblikam oskrbe za relokacijo obstoječih finančnih sredstev iz institucionalnega varstva v »podporo v skupnosti«, kar zagotavlja finančno stabilnost prehodu v skupnostno podporo in pomeni, da se obseg finančnih sredstev z zadevno spremembo ne povečuje, razen na področju podpore v skupnosti za otroke z invalidnostjo.

Financiranje institucionalnega varstva odraslih je urejeno na način, da storitev plača uporabnik sam (oz. zavezanci), če pa uporabnik in zavezanci nimajo dovolj sredstev, storitev (do)plača občina. Na ta način bo urejeno tudi financiranje podpore v skupnosti, pri čemer ne bo povečanja sredstev, saj ohranjamo enako število/obseg uporabnikov.

Institucionalno varstvo otrok je urejeno na način, da se storitve za otroke do 18. leta krijejo iz državnega proračuna. Enako bo veljalo tudi v podpori v skupnosti. Ker podpora v skupnosti za otroke predvideva razširitev upravičencev glede na obstoječo ureditev institucionalnega varstva otrok, in sicer tudi na otroke, katerih starši imajo priznano pravico do višjega dodatka za nego otroka skladno s 3. odstavkom 79. člena Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih, se pri otrocih ocenjuje povečanje števila uporabnikov. Na podlagi izkušenj nadgradnje pomoči družini na domu za otroke z invalidnostjo se ocenjuje, da bo za ta namen treba v proračunu RS zagotoviti dodatnih 5.000.000,00 EUR letno za podporo v skupnosti za okvirno 320 otrok in družin, razen v letu 2026, ko bo potrebnih 2.000.000,00 EUR, ker se bo storitev izvajala šele v drugi polovici leta 2026.

Glede na pripravljene petletne projekcije (tabela 2) in postopen prehod uporabnikov iz institucionalnega varstva v »podpore v skupnosti« (tabela 1) pričakujemo, da bodo stroški »podpore v skupnosti« za odrasle podobno visoki kot stroški institucionalne oskrbe v zavodu. Pri otrocih, za katere storitve se krijejo iz državnega proračuna, bodo stroški višji za dodatnih 5.000.000,00 EUR letno.

Prva finančna spodbuda vzpostavitvi in izvajanju storitev podpore v skupnosti bo projekt multidisciplinarnih timov v različnih regijah, ki bo financiran iz sredstev EU (18.000.000,00 EUR).

Kaj bo plačal uporabnik oz. zavezanci in občina, kaj ZZS in kaj se krije iz državnega proračuna?

Odrasli uporabniki podpore v skupnosti – stroške socialnih storitev krije uporabnik sam oz. zavezanci in občina, zdravstvene storitve krije ZZS.

Uporabnik zdaj zavodu plača oskrbnino, ki zajema stroške osnovne oskrbe (bivanje, organiziranje prehrane, tehnična oskrba in prevoz) in socialne oskrbe, ki so zajeti v oskrbnem dnevu. Če uporabnik sam nima dovolj sredstev za plačilo storitve, le-te doplačajo zavezanci oz. občina.

Poleg tega ZZS pokrije stroške zdravstvene oskrbe za uporabnika.

Strošek socialne oskrbe, ki ga uporabnik zdaj plača zavodu, bo s preходом v skupnost plačal izvajalcu storitve »podpora v skupnosti«. Če uporabnik ne bo imel dovolj sredstev za plačilo storitve, bodo le-to doplačevali zavezanci oz. občina.

Pri tem je strošek za plačilo izvajalcu za storitev »podpora v skupnosti« nekoliko nižji v primerjavi z oskrbnino v zavodu, saj ne zajema osnovne oskrbe (stroške bivanja, prehrane, tehnične oskrbe), ampak samo socialno oskrbo.

Stroški zdravstvene oskrbe za uporabnika se bodo krili iz blagajne ZZS. Če bo izvajalec podpore v skupnosti omogočal tudi zdravstvene storitve v skladu z Zakonom o zdravstveni dejavnosti, jih bo lahko uporabnik prejemal pri njem. Če izvajalec zdravstvenih storitev ne bo opravljal, bo uporabnik koristil storitve v okviru mreže javne zdravstvene službe.

Tabela 1: Okvirna projekcija števila invalidov in oseb s težavami v duševnem zdravju, ki prejemajo podporo v skupnosti za obdobje petih let

	0	1	2	3	4	5
Institucionalno varstvo odraslih	4254	4146	4086	4026	3926	3806
Podpora v skupnosti	0	108	168	228	328	448
SKUPAJ	4254	4254	4254	4254	4254	4254

Tabela 2: Okvirna finančna projekcija za plačilo oskrbe v zavodih in podpore v skupnosti za odrasle v obdobju petih let

	0	1	2	3	4	5
Institucionalno varstvo (skupaj)	187.178.212,1	182.426.155,9	179.786.124,7	177.146.093,5	172.746.041,5	167.465.979,1
Oskrba (osnovna in socialna)	109.330.012,1	106.554.355,9	105.012.324,7	103.470.293,5	100.900.241,5	97.816.179,12
Zdravstvena oskrba	77.848.200	75.871.800	74.773.800	73.675.800	71.845.800	69.649.800
Podpora v skupnosti (skupaj)	/	2.430.181,44	3.780.282,24	5.130.383,04	7.380.551,04	10.080.752,64
Socialna oskrba		1.441.981,44	2.243.082,24	3.044.183,04	4.379.351,04	5.981.552,64
Zdravstvena oskrba		988.200	1.537.200	2.086.200	3.001.200	4.099.200
SKUPAJ	187.178.212,1	184.856.337,4	183.566.407	182.276.476,6	180.126.592,6	177.546.731,8

Otroci – stroške podpore v skupnosti krije državni proračun, stroške zdravstvenih storitev krije ZZSZS.

Pri otrocih bo stroške podpore v skupnosti krila država, kot že zdaj pokriva stroške socialne oskrbe v zavodu.

Pri otrocih bo en del otrok, ki bo prešel iz zavodov nazaj v skupnost (manjši del – glej tabelo 3, tretjo vrstico »otroci z invalidnostjo, ki bodo prešli v podporo v skupnosti iz institucionalnega varstva«). Za te otroke se oskrba že zdaj krije iz državnega proračuna in se bo pri prehodu v skupnost krila na enak način – tukaj ohranjamo enake kapacitete, tako da ni povečanja v financah državnega proračuna.

Večji del podpore v skupnosti pa bo predvidoma namenjen otrokom, ki so že v skupnosti, predvsem z namenom preprečevanja institucionalizacije in razbremenitve družine in drugih svojcev (glej tabelo 3, četrto vrstico »otroci z invalidnostjo, ki so v skupnosti in bodo potrebovali podporo v skupnosti«).

Tabela 3: Okvirna projekcija števila otrok z invalidnostjo, ki prejemajo podporo v skupnosti za obdobje petih let

	0	1	2	3	4	5
Otroci z invalidnostjo v IV	170	160	150	140	130	120
Otroci v podpori v skupnosti (skupaj)	0	330	340	350	360	370
-od tega otroci z invalidnostjo, ki bodo prešli v podporo v skupnosti iz institucionalnega varstva	0	10	20	30	40	50
-od tega otroci z invalidnostjo, ki so v skupnosti in bodo	0	320	320	320	320	320

potrebovali podporo v skupnosti						
SKUPAJ	170	490	490	490	490	490

V podporo v skupnosti kot upravičence vključujemo tudi otroke, ki so v okviru *nadgradnje storitve in poskusno izvajanje drugih oblik storitve za podporo družinam otrok z motnjami v duševnem in telesnem razvoju ter drugimi invalidnostmi v domačem okolju* prejemali podporo na domu. V delnem poročilu je bilo izpostavljeno, da bi se njihova kakovost življenja bistveno zmanjšala, če podpornih storitev zaradi zaključka projekta ne bi prejemali več – zato je bila predlagana sistemska ureditev podpore tem otrokom (in njihovim družinam) v okviru podpore v skupnosti. Za slednje predvidevamo povečanje izdatkov iz državnega proračuna za dodatnih 5.000.000,00 EUR, za podporo v skupnosti za okvirno 320 otrok in družin (glej Tabela 4, šesta vrstica - Podpora v skupnosti (za otroke, ki niso v institucionalnem varstvu). V letu 2026 bo za to predvidenih 2.000.000,00 EUR, saj se bo storitev pričela izvajati 6 mesecev po sprejemu zakona, kar pomeni v drugi polovici leta 2026. Izračun je bil narejen na podlagi izkušenj *nadgradnja storitve in poskusno izvajanje drugih oblik storitve za podporo družinam otrok z motnjami v duševnem in telesnem razvoju ter drugimi invalidnostmi v domačem okolju*.

Tabela 4: Okvirna finančna projekcija za plačilo oskrbe v zavodih in podpore v skupnosti v obdobju petih let

	0	1	2	3	4	5
Institucionalno varstvo (skupaj)	6.638.874,00	6.248.352,00	5.857.830,00	5.467.308,00	5.076.786,00	4.686.264,00
Oskrba	4.369.088,00	4.112.083,20	3.855.078,00	3.598.072,80	3.341.067,60	3.084.062,40
Zdravstveno varstvo	2.269.786,00	2.136.268,80	2.002.752,00	1.869.235,20	1.735.718,40	1.602.201,60
Skupaj podpora v skupnosti	/	2.148.767,00	5.297.534,00	5.949.550,40	6.266.067,20	6.582.584,00
Podpora v skupnosti (za otroke, ki preidejo iz institucionalnega varstva)	0	15.250,00	30.500,00	549.000,00	732.000,00	915.000,00
Podpora v skupnosti (za otroke, ki niso v institucionalnem varstvu)	0	2.000.000,00	5.000.000,00	5.000.000,00	5.000.000,00	5.000.000,00
Zdravstveno varstvo	0	133.517,00	267.034,00	400.550,00	534.067,00	667.584,00
SKUPAJ	6.638.874,00	8.397.119,00	11.155.364,00	11.416.858,00	11.342.853,00	11.268.848,00

Ocenjujemo, da druge sistemske rešitve, ki jih uvaja predlog zakona, nimajo dodatnih finančnih posledic. Gradivo nima posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva bodo zagotovljena znotraj finančnega načrta MSP.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom Evropske unije. V nadaljevanju prikazujemo spremembe in prilagoditve zakonskih ureditev štirih držav Evropske unije⁷: Anglije, Finske, Češke, Italije, ki so vodilne na področju deinstitucionalizacije v Evropi.

Anglija

V Angliji so že leta 1992 sprejeli Zakon o skupnostni oskrbi (Community Care Act), ki je omogočil številne preselitve iz ustanov v skupnost v razmeroma kratkem času. Angliji je uspelo zmanjšati število ljudi v psihiatričnih zavodih za več deset tisoč – iz okrog 100.000 na skorajda 10.000 – v letih od 1990 do 2000. Ključne spremembe, ki jih je prinesel Zakon o skupnostni oskrbi, so predvsem prenos odgovornosti za dolgotrajno oskrbo invalide in osebe s težavami v duševnem zdravju iz Nacionalnega zdravstvenega sistema (NHS) na lokalne oblasti, kar je omogočilo bolj prilagojeno in lokalno organizirano oskrbo. Poleg tega je zakon uvedel sistem ocenjevanja potreb posameznikov, kar je zagotovilo, da so bile storitve prilagojene specifičnim potrebam vsake osebe. Finančne spodbude so bile namenjene razvoju alternativnih oblik oskrbe, kot so skupnostna stanovanja in podprto bivanje, s čimer se je zmanjšala odvisnost od institucionalne oskrbe. Zakon je prav tako spodbujal sodelovanje zasebnega in nevladnega sektorja pri zagotavljanju oskrbe, kar je pripomoglo k razvoju raznolikega in prilagodljivega sistema skupnostne oskrbe (Sidi, L., 2022).

Finska

Na Finskem so storitve »podpore v skupnosti« urejene v Zakonu o storitvah in pomoči invalidom, v Zakonu o posebnem varstvu ljudi z motnjami v duševnem razvoju in v Zakonu o socialnem varstvu. V skladu s finsko zakonodajo imajo ljudje potem, ko zapustijo institucionalno varstvo tri možne načine življenja v skupnosti. Pomoč v skupnosti pomeni, da osebe z intelektualnimi težavami prejemajo podporo 24 ur na dan. Vodenje življenja pomeni, da prejemajo podporo 12 ur na dan brez nočnega nadzora. Podprto življenje pa pomeni, da prejemajo podporo v skladu z dogovorjenim številom ur, na primer nekajkrat na teden.

Češka

Na Češkem pred letom 1990 ni bilo skupnostnih služb, oskrba je bila v celoti institucionalna. Prve institucionalne spremembe so se začele konec devetdesetih let prejšnjega stoletja pod vodstvom nekaterih direktorjev ustanov in v skladu z modernizacijo socialnega varstva. Sistematično in sistemsko so se je lotili 2007 z vladno resolucijo o deinstitucionalizaciji oziroma »transformaciji« socialnovarstvenih ustanov in jo uvrstili v operativni program črpanja evropskih sredstev (s proračunom 56 milijonov evrov). Resolucija je jasno opredelila cilj, da se ljudem, ki so bili prej nameščeni v institucijah, omogoči življenje v skupnosti. Resolucija je predvidevala preusmeritev finančnih sredstev iz institucionalnega varstva v skupnostne storitve, kar bi omogočilo razvoj in širitev storitev v skupnosti ter prilagojenost storitev

⁷ Freedom First: A Study of the Experiences with Community-based Mental Health Care in Trieste, Italy, and Its Significance for the Netherlands; Christien Muusse, Sonja van Rooijen; Trimbos instituut, 2015

vsakemu posamezniku. Transformacija je zajela 32 ustanov z 3800 mesti na celotnem ozemlju države. Do leta 2013 se je preselilo 544 stanovalcev iz več kot petine zavodov. Po spoznavanju izkušenj iz tujine in načrtovanja dejavnosti so izbrali pilotne ustanove, vsaka pokrajina pa je dobila na voljo 3 milijone evrov za izgradnjo nadomestnih kapacitet v skupnosti, razvoj koordinacijskih timov v vsaki ustanovi in osnovno usposabljanje transformacijskih timov o načelih in poteku dezinstitutionalizacije. Za izvajanje dejanskega procesa so ustanovili Državni center za transformacijo. Ta je deloval skupaj z delovno skupino ministrstva in strokovnim svetom za deinstitutionalizacijo in poskrbel za redno podporo na terenu. Proces dezinstitutionalizacije na Češkem še ni končan. Prva faza Češke dezinstitutionalizacije je pokazala, da je moč ljudi preseliti tudi zelo hitro, da v skupnosti lahko živijo tudi ljudje, ki potrebujejo intenzivno oskrbo in da je pomembno, da obstaja na državni ravni telo, ki lahko z jasnim mandatom in kompetencami spodbuja in vodi proces deinstitutionalizacije (Flaker in drugi, 2015).

Italija

V Italiji so z Zakonom 180, iz leta 1978, zapovedali deinstitutionalizacijo po celi državi. Zakon je uvedel prepoved prisilne hospitalizacije in zapovedal postopno zapiranje psihiatričnih bolnišnic, uvedel prepoved gradnje novih psihiatričnih bolnišnic, naložil vzpostavitev skupnostnih služb – centrov za duševno zdravje v skupnosti in vzpostavitev majhnih urgentnih oddelkov (z največ 15 postelj) v splošnih bolnišnicah. Namesto hospitalizacije proti volji uporabnikov je uvedel ukrep »obvezne zdravstvene obravnave«, ki ga v Trstu izvajajo pretežno zunaj bolnišnice. Ukrep traja največ sedem dni in ga mora na predlog psihiatra in sodišča potrditi župan. Uporabijo ga lahko le v primeru, ko ni mogoče človeku pomagati brez njega. Uporabnik pa lahko kadarkoli center zapusti. Glavna značilnost italijanske dezinstitutionalizacije je razkroj velikih ustanov in njihova preobrazba v skupnostne službe, ki odgovarjajo na stiske in potrebe na terenu.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Zavodi, ki se bodo odločili za izvajanje nove storitve »podpora v skupnosti« v svojih stanovanjskih skupinah, bodo morali spremeniti obstoječi Dogovor z uporabnikom o vključitvi v institucionalno varstvo in ga ločiti na Dogovor o bivanju (najemno pogodbo ipd.) in Dogovor o vključitvi v storitev »podpora v skupnosti«. Obenem bodo morali javni zavodi sprejeti statusno preoblikovanje v javni zavod za izvajanje storitve »podpora v skupnosti«. Prav tako bodo javni zavodi in ostali izvajalci, pri katerih bo to relevantno, v registraciji morali zajeti svojo vlogo najemodajalca kot storitev oddaje nepremičnin.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima posledic pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlagane spremembe bodo pozitivno vplivale na socialno področje.

Ključne posledice na socialnem področju bodo:

- zagotovljena bo pravna podlaga za delovanje stanovanjskih skupin;
- zagotovljena bo podpora družinam oziroma otrokom z motnjami v duševnem razvoju, z avtizmom in tistim, ki prejemajo višji dodatek za nego otroka,
- stanovalcem socialnovarstvenih zavodov bo omogočeno, da se preselijo iz ustanov;
- uporabnikom, ki živijo zunaj ustanov, a potrebujejo podporo, bo omogočeno, da dobivajo podporo tam, kjer živijo in se jim zato, da bi dobili podporo, ne bo potrebno seliti;
- zagotovljena bo podlaga za udejanjanje 19. člena KOPI.

S predlaganimi sistemskimi rešitvami se bodo zapolnile pravne praznine na področju socialnega varstva.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona podpira uresničevanje naslednjih dokumentov razvojnega načrtovanja:

- Skupne evropske smernice za prehod iz institucionalne v skupnostno oskrbo,
- Smernice Združenih narodov o deinstitutionalizaciji, tudi v izrednih razmerah,
- Strategijo Republike Slovenije za deinstitutionalizacijo v socialnem varstvu za obdobje 2024–2034,
- Smernice za neodvisno življenje in vključevanje invalidov,
- Resolucijo o nacionalnem programu duševnega zdravja 2018-2028 (Uradni list RS, št. 24/18),
- Resolucijo o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2022–2030,
- Evropsko strategijo o pravicah invalidov za obdobje 2021-2030.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za zagotovitev učinkovitega izvajanja tega zakona bo predlagatelj izvedel ustrezna usposabljanja ter ciljnim skupinam, strokovni in širši javnosti predstavil novosti.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje tega zakona bosta spremljala ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo in deinstitutionalizacijo v delu, ki se nanaša na deinstitutionalizacijo in storitev podpore v skupnosti in ministrstvo, pristojno za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti v delu, ki se nanaša na sistemske rešitve področja socialnega varstva.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Ni drugih pomembnih okoliščin v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

V postopku priprave predloga predpisa sta sodelovali strokovna javnost in druga zainteresirana javnost. 22. 1. 2025 je bila na ministrstvu ustanovljena delovna skupina za pripravo predlogov sprememb ZSV. V delovno skupino so bili imenovani predstavniki Ministrstva za solidarno prihodnost, Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Ministrstva za zdravje, Inštituta RS za socialno varstvo, Doma na Krasu, Pravno-informacijskega centra nevladnih organizacij, Zavoda RISA, Mreže za deinstitutionalizacijo in Pravne mreže za varstvo demokracije. Kasneje so se delovni skupini pridružili predstavniki Zveze Sonček in Društva Altra. Namen ustanovitve delovne skupine je bil omogočiti sodelovanje različnih deležnikov z različnih področij pri skupnem razmisleku in iskanju najboljših rešitev izvajanja predlogov sprememb ZSV v praksi. Delovna skupina se je sestala petkrat, in sicer 7. 2. 2025, 13. 2. 2025, 20. 2. 2025, 13. 3. 2025, 3. 4. 2025 in 15. 4. 2025. V samem procesu priprave zakonskega predloga je ministrstvo med obravnavami delovne skupine organiziralo tudi druge sestanke z deležniki oziroma člani delovne skupine, z namenom priprave predlogov sprememb in dopolnitev členov, ki neposredno zadevajo naloge, ki jih morajo posamezni deležniki izvesti oziroma imajo izkušnje s terena glede samega izvajanja v praksi.

Predlog zakona je bil predstavljen na Strokovnem svetu za socialno varstvo in na Ekonomsko-socialnem svetu. Na e-demokraciji je bil predlog zakona objavljen 23. 4. 2025. Podanih je bilo nekaj pripomb državljanov, ki se neposredno niso nanašale na vsebino predloga zakona in v njemu predlagane spremembe in dopolnitve. Šlo je za splošne pripombe na sistem socialnega varstva. Vsebinske komentarje na ZSV-L so podali: Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Fakulteta za socialno delo, SOS - Skupnost občin Slovenije, Združenje občin Slovenije, Inštitut RS za socialno varstvo, Socialna zbornica Slovenije, ZZZS, SCSD - Skupnost centrov za socialno delo Slovenije, SINCE07 - sindikat Centrov za socialno delo, PIC - Pravno-informacijski center nevladnih organizacij, Skupnost VDC, SOUS - Skupnost organizacij za usposabljanje oseb s posebnimi potrebami v RS, ZDUS - Zveza društev upokojencev Slovenije, SSZS - Skupnost socialnih zavodov Slovenije, SZSVS - Sindikat zdravstva in socialnega varstva Slovenije, Slovenska filantropija, Sonček - Zveza društev za cerebralno paralizo Slovenije, ŠENT - Slovensko združenje za duševno zdravje, Dom upokojencev Idrija, Zavod Franko, ZRIPS - Zavod za razvijanje in izvajanje podpornih storitev za samostojno življenje, Društvo Belis, Muzej norosti, Dom na Krasu, VDC Polž.

V besedilu predloga predpisa so bili po javni obravnavi upoštevani predlogi nekaterih organizacij, da se spremeni besedilo "podpora pri okrevanju po dolgotrajni institucionalizaciji" tako, da se je nadomestilo z besedilom "podpora za dvig kakovosti življenja". Prav tako je bil upoštevan predlog, da se k možnim izvajalcem storitve »podpora v skupnosti« doda tudi pravne osebe zasebnega prava s statusom nevladne organizacije v javnem interesu na področju invalidskega varstva. Predloga, da naj se izvajalce razširi na vse pravne osebe zasebnega prava, ki niso ustanovljene po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ni bil upoštevan, saj je za kakovost izvajanja storitve nujno, da gre za točno določeno področje

delovanja organizacij. Prav tako so bili upoštevani predlogi in komentarji, da bi bilo v zakonu treba opredeliti primerljive pravice. Predlog zakona je dopolnjen z besedilom glede primerljivih pravic, in sicer na način, da oseba ne more hkrati koristiti podpore v skupnosti in institucionalnega varstva, storitve dolgotrajne oskrbe ali socialnega vključevanja z namenom bivanja s podporo, lahko pa kombinira podporo v skupnosti z drugimi storitvami in pravicami (npr. osebno asistenco, pomočjo družini na domu, storitvami socialnega vključevanja idr.), s tem, da se le-te ne smejo izvajati istočasno. To omogoča, da se storitve kombinirajo in dopolnjujejo, ne pa podvajajo.

Upoštevan je bil predlog varstveno delovnih centrov, da se med upravičence doda tudi osebe z lažjo motnjo v duševnem razvoju, ki imajo status, da so nezaposljive ali nezmožne za delo, kar je bilo dodano v predlog spremembe ZSV-L. Prav tako so bili upoštevani nomotehnični predlogi za spremembo besedila zakona.

Predlog, da se iz 12. člena predloga spremembe ZSV-L izbriše določba o prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine uporabnika, ki ima v lasti nepremičnino, v primeru ko občina zanj (do)plačuje storitev podpora v skupnosti, ni bil upoštevan. Že zdaj je namreč pri socialnovarstvenih storitvah, kot je institucionalno varstvo (v zavodu, stanovanjski skupini, drugi družini ali individualni paket storitev) in pri pomoči družini na domu financiranje storitev urejeno na podoben način. Storitve plača uporabnik sam, oz. zavezanci. V kolikor uporabnik oz. zavezanci nimajo dovolj sredstev, pa storitev plača (v celoti ali delno) občina. Pri tem velja, da če občina plačuje storitev za uporabnika, le-ta pa ne sme odtujiti ali obremeniti nepremičnine katere lastnik je, v korist občine, ki zanj financira storitev. V tem smislu predlog sledi obstoječemu načinu financiranja storitve. Dolgoročno bi bil potreben poseben premislek in prenova sistema financiranja obstoječih socialnovarstvenih storitev, ki so namenjene zagotavljanju podpore invalidom in osebam s težavami v duševnem zdravju.

Predlog, da naj se v 118.a člen doda tretji naziv, je upoštevan.

V nekaterih komentarjih je bilo izpostavljeno, da niso jasni standardi in normativi za izvajanje storitve in da ni določeno usposabljanje za izvajalce podpore v skupnosti. V 1. členu spremembe ZSV-L je določeno, da se podpora v skupnosti izvaja po normativih in standardih, ki jih predpiše minister, pristojen za institucionalno varstvo. Podrobni standardi in normativi za izvajanje storitev bodo torej določali podrobnejši opis storitve, upravičence, postopek izvajanja, kraj in obliko izvajanja, trajanje in metode dela, izvajalce, izobraževanja in supervizijo, dokumentacijo in normativ storitve (časovne okvire, število storitev na izvajalca ter načela smotrne organiziranosti izvajalcev). V predlog spremembe ZSV-L so bili dodani upravičenci storitve podpora v skupnosti in postopek vključitve oz. prenehanja storitev ter pogoji za izvajanje storitve.

Podobno je bilo v komentarjih izpostavljeno tudi, da ni jasnega postopka in meril za pridobitev koncesije. ZSV že zdaj določa postopke za pridobitev koncesije za izvajanje socialnovarstvene storitve. Podpora v skupnosti je opredeljena kot socialnovarstvena storitev. Podrobna merila za pridobitev koncesije pa bodo določena v pravilniku.

Izpostavljeno je tudi bilo, da ni potrebe po novi storitvi, in da bi bilo bolj smiselno nadgraditi storitev pomoč družini na domu ali koordinirano obravnavo v skupnosti, ali kakšno drugo storitev. Na Ministrstvu za solidarno prihodnost je bila preučena možnost nadgraditve obstoječih storitev, a so se takšne rešitve

izkazale kot neustrezne. Prav tako je bilo izpostavljeno, da ni jasne razlike med koordinirano obravnavo v skupnosti in med novo storitvijo podpora v skupnosti. Zakon o duševnem zdravju določa koordinirano obravnavo v skupnosti, ne pa tudi neposredne podpore v skupnosti upravičencu na domu, na kar opozarjajo tudi koordinatorji obravnave v skupnosti, da sedaj težko izvajajo svojo nalogo, ker storitev v skupnosti primanjkuje - podpora v skupnosti tako pomembno zapolni obstoječo vrzel.

Delno so bili upoštevani komentarji in pomisleki v zvezi s 15. členom predloga spremembe zakona, o postopnem prehajanju kapacitet iz institucionalnega varstva v podporo v skupnosti. Besedilo je dopolnjeno tako, da se lahko kapacitete institucionalnega varstva ohranijo tudi v večjih bivalnih enotah zavoda (v katerih živi skupaj do največ 24 ljudi) in ne samo v stanovanjskih skupinah. Hkrati velja poudariti, da gre za postopen in skrbno načrtovan prehod, na podlagi 5-letnega načrta, ki ga vsakokrat pripravi minister, kar 15. člen tudi določa. Začetek uporabe člena smo predstavili na 1. september 2027.

Predlog, da naj se uredi pravna podlaga v ZSV za pridobitev zdravstvene dokumentacije za pomoč družini na domu, ni bil upoštevan, saj predlog ni povezan s podporo v skupnosti, ampak z drugim področjem. Ni bil upoštevan predlog več socialnih gerontologov in Socialne zbornice Slovenije, da naj se v 69. členu, ki določa, kdo so strokovni delavci in kdo lahko opravlja strokovni izpit, doda tudi socialne gerontologe, saj se vsebinsko ne nanaša na predlagane spremembe ZSV-L.

Izpostavljeni so bili pomisleki glede pomanjkanja stanovanj za invalide in osebe s težavami v duševnem zdravju. Gre za stanje, ki predstavlja širšo problematiko, ki je in bo tudi v prihodnosti aktivno naslovljena s strani ministrstva za solidarno prihodnost V naslednjih 10 letih želi ministrstvo za solidarno prihodnost omogočiti gradnjo 20.000 javnih najemnih stanovanj, za kar bo iz proračuna na voljo 100 milijonov evrov letno. Podpora v skupnosti se bo izvajala na domu uporabnika, v tržnem ali neprofitnem stanovanju ali v najemniškem stanovanju v okviru zavoda ali nevladne organizacije. Ena od nalog izvajalcev podpore v skupnosti bo tudi pomoč pri iskanju stanovanja in urejanju vseh zadev, povezanih s stanovanjem. Ključno pa je, da je zagotavljanje stanovanja in podpore ločeno.

Prav tako je bilo izpostavljeno pomanjkanje kadra. Tudi pri tem velja poudariti, da gre za širšo problematiko, ki zahteva celostni pristop k reševanju trenutne situacije, a samo po sebi ni zadosten argument, zato da ne bi začeli s postopnim vzpostavljanjem podpore v skupnosti. Dostopnost se bo zagotavljala predvsem z načrtovanjem kapacitet v posameznih regijah, glede na potrebe uporabnikov in glede na obstoječe kapacitete v institucionalnem varstvu. Ključna dokumenta pri tem sta Nacionalni program socialnega varstva in pa 5 letni načrt kapacitet za storitev podpora v skupnosti, ki ga pripravi minister, pristojen za institucionalno varstvo. Prva spodbuda za to, da se storitev začne izvajati, predstavlja projekt multidisciplinarnih timov v različnih regijah, financiran iz sredstev EU (razpis bo objavljen predvidoma še v letu 2025).

Izpostavljene so bile bojazni, da v skupnosti ne bo dovolj dobro poskrbljeno za ljudi z intenzivnimi potrebami in da bodo uporabniki v skupnosti osamljeni in izključeni. Podpora v skupnosti se bo izvajala na podlagi osebnega načrta in glede na potrebe posameznika. Podpora v skupnosti obsega tudi podporo pri vključevanju v skupnost, to bo ena od nalog zaposlenih, s katero se bo preprečevala osamljenost in izključenost invalidov in oseb s težavami v duševnem zdravju.

V komentarjih so bili izpostavljeni tudi pomisleki glede povečanega obsega dela za centre za socialno delo zaradi izvajanja skrbniških nalog in odločanja o oprostitvi plačila storitve, pri čemer se ne pričakuje povečanje obsega dela, saj se ohranjajo iste kapacitete (torej enako število uporabnikov, kot jih je trenutno v institucionalnem varstvu).

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi predloga zakona ni sodeloval zunanji strokovnjak niti pravna oseba.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Simon Maljevac, minister za solidarno prihodnost
- Luka Mesec, minister
- dr. Luka Omladič, državni sekretar
- Dan Juvan, državni sekretar
- mag. Mateja Nagode, generalna direktorica Direktorata za starejše, dolgotrajno oskrbo in deinstitutionalizacijo
- mag. Barbara Goričan, generalna direktorica Direktorata za socialne zadeve
- Klemen Jerinc, vodja Sektorja za upravljanje izvajalskih organizacij
- Helena Bohl Gombač, podsekretarka, Sektor za upravljanje izvajalskih organizacij

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A, 28/19, 189/20 – ZFRO, 196/21 – ZDOsk, 82/23, 84/23 – ZDOsk-1 in 24/25) se v 11. členu v prvem odstavku za 7. točko pika nadomesti z vejico in doda nova, 8. točka, ki se glasi:

»8. podpora v skupnosti.«.

V drugem odstavku se besedilo »4.a, 4.b, 5. in 6.« nadomesti z besedilom »4.a, 4.b, 5., 6. in 8.«.

2. člen

V 16. členu se v prvem odstavku za besedo »družini« doda besedilo »z namenom izvajanja rejniške dejavnosti«.

3. člen

Za 16. členom se dodajo novi, 16.a do 16.h člen, ki se glasijo:

»16.a člen

Podpora v skupnosti obsega vse oblike pomoči uporabnikom za zagotavljanje pravice do življenja v skupnosti. Vključuje celostno podporo pri skrbi zase, gospodinjskih opravilih, vključevanju v skupnostno okolje, podporo pri preselitvi iz institucije v skupnost in podporo za dvig kakovosti življenja. Podpora v skupnosti zajema tudi podporo v drugi družini.

Glede na potrebe uporabnika podpora v skupnosti lahko obsega tudi zdravstveno varstvo, ki se zagotavlja v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

Podpora v skupnosti se izvaja na domu uporabnika, v katerem živi največ šest oseb, razen v primeru, ko so te osebe v sorodstvenem razmerju z upravičencem, ko je lahko skupno število oseb tudi večje. Kot dom uporabnika se šteje tudi bivanje pri drugi družini, ki ni sestavljena iz družinskih članov upravičenca.

Storitev podpora v skupnosti ni združljiva s storitvijo institucionalnega varstva iz tega zakona, s storitvami dolgotrajne oskrbe na podlagi zakona, ki ureja dolgotrajno oskrbo, osebno asistenco na podlagi zakona, ki ureja osebno asistenco, in s storitvami socialnega vključevanja invalidov na podlagi zakona, ki ureja socialno vključevanje invalidov.

Storitev podpora v skupnosti je združljiva s storitvijo pomoč družini na domu in storitvijo vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji iz tega zakona.

V primeru kombiniranja storitev iz prejšnjega odstavka se storitev podpora v skupnosti ne more izvajati istočasno z drugo storitvijo.

16.b člen

Do podpore v skupnosti so upravičene:

1. odrasle osebe z motnjami v duševnem razvoju, s težavami v duševnem zdravju, s senzornimi motnjami, motnjami v gibanju in z napredovalo kronično oziroma neozdravljivo boleznijo ob koncu življenja:

- z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju,
- z lažjo motnjo v duševnem razvoju, ki so trajno nezaposljive ali trajno nezmožne za delo,
- z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju,
- z avtizmom ali z več motnjami (odrasli z motnjo v duševnem razvoju, osebnostnimi motnjami, težavami v duševnem zdravju, gibalnimi in senzornimi oviranostmi ter s poškodbami glave),
- s težjo ali težko obliko gibalne ali senzorne oviranosti, ki potrebujejo pomoč pri samostojnem življenju,
- z napredovalo kronično oziroma neozdravljivo boleznijo ob koncu življenja,
- s težavami v duševnem zdravju, osebe z več motnjami (težave v duševnem razvoju in dolgotrajne težave v duševnem zdravju);

2. otroci in mladostniki do 18. leta starosti:

- z lažjo, zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju,

- z avtizmom ali z več motnjami (otroci in mladostniki z motnjo v duševnem razvoju, s hudimi motnjami vedenja in osebnosti, gibalnimi in senzornimi oviranostmi in poškodbami možganov),
- za katere imajo starši priznано pravico do višjega dodatka za nego otroka v skladu z zakonom, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke.

Upravičenci do podpore v skupnosti v drugi družini so osebe iz prve alineje prejšnjega odstavka in osebe, starejše od 65 let:

- ki zaradi starosti ali drugih razlogov, ki spremljajo starost, ne zmorejo več povsem samostojno živeti v svojem domačem okolju, čeprav lahko še samostojno izvajajo temeljne življenjske aktivnosti in pri tem ne potrebujejo neposredne pomoči druge osebe,
- z zmernimi starostnimi in zdravstvenimi težavami, ki so pri izvajanju temeljnih življenjskih aktivnosti in dnevnih opravilih večinoma samostojne in potrebujejo občasno pomoč druge osebe,
- z najzahtevnejšimi starostnimi in zdravstvenimi težavami, ki so pri izvajanju temeljnih življenjskih aktivnosti in dnevnih opravilih ves čas delno odvisne od pomoči druge osebe,
- ki potrebujejo pomoč in oskrbo, ker so pri izvajanju temeljnih življenjskih aktivnosti in dnevnih opravilih ves čas popolnoma odvisne od pomoči druge osebe ali
- ki zaradi starostne demence ali podobnih stanj potrebujejo delno ali popolno osebno pomoč ter osebno spremljanje ali nadzor.

16.c člen

Vključitev v storitev podpore v skupnosti je prostovoljna. Postopek za uveljavljanje podpore v skupnosti se začne z vlogo posameznika ali njegovega skrbnika, naslovljeno na posameznega izvajalca podpore v skupnosti iz 54.c člena tega zakona.

Vlogo za vključitev v izvajanje storitve podpore v skupnosti obravnava komisija iz 16.č člena tega zakona.

16.č člen

Za obravnavo vlog izvajalec podpore v skupnosti imenuje komisijo, pristojno za vključitev in prenehanje izvajanja storitve podpore v skupnosti (v nadaljnjem besedilu: komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve). Komisijo, pristojno za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, sestavljajo trije člani, in sicer strokovni delavec iz 69. člena tega zakona, vodja socialnega programa ali službe in socialni delavec, lahko pa tudi drugi strokovni sodelavci. Če izvajalec opravlja tudi zdravstveno dejavnost, mora biti član komisije tudi vodja zdravstveno negovalnega programa ali službe.

Če komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, ugotovi, da oseba izpolnjuje pogoje za vključitev in je upravičena do storitve, ki jo izvajalec podpore v skupnosti opravlja, ga uvrsti na seznam čakajočih za sprejem in ga o tem obvesti najpozneje v dveh mesecih od prejema popolne vloge. Komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, ob obravnavi vloge za vključitev tudi določi, katera vrsta podpore bo za upravičenca potrebna glede na njegove življenjske okoliščine ter zdravstveno in socialno stanje, razvidno iz vloge za vključitev in njenih prilog.

Če izvajalec opravlja tudi zdravstveno dejavnost, komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, pri določanju, katera vrsta podpore bo za upravičenca potrebna, obravnava tudi vprašanja zdravstvenega varstva.

Izvajalec podpore v skupnosti mora upravičencu ali njegovemu skrbniku na njegovo zahtevo sporočiti, na katerem mestu na seznamu čakajočih za sprejem je njegova vloga za namestitev oziroma kdaj je pričakovati njegovo vključitev v storitev podpore v skupnosti.

Če komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, ugotovi, da oseba v skladu s predpisi na področju socialnega varstva ni upravičenec do storitve, izvajalec socialnovarstvene storitve vlogo za namestitev zavrne z odločbo in osebo seznani z možnostmi podaje vloge za namestitev pri izvajalcih socialnovarstvene storitve, ki to storitev oziroma obliko storitve zagotavljajo.

Zoper odločbo komisije, pristojne za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, ima vlagatelj pravico do pritožbe. O pritožbah zoper odločbe socialno varstvenih zavodov in koncesionarjev odloča ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Pritožba zoper odločbo o vključitvi ali prenehanju izvajanja storitve ne zadrži izvršitve odločbe.

16.d člen

Izvajalec podpore v skupnosti si mora prizadevati, da z upravičencem ali njegovim skrbnikom doseže dogovor o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve. Sklenjen dogovor o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve šteje za akt, s katerim je upravičenec vključen v storitev pri izvajalcu podpore v skupnosti. V dogovoru o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve se določijo vrsta podpore, kategorija oskrbe, oblika izvajanja storitve in način sklenitve osebnega načrta, dan vključitve v storitev oziroma začetek izvajanja storitve, obseg in način zagotavljanja storitve ter morebitne dodatne storitve, cena storitve in plačnik storitve oziroma način financiranja storitve, red in pravila v zvezi z izvajanjem storitev in pogoji za spremembe ali prenehanje veljavnosti dogovora o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve.

Če izvajalec opravlja tudi zdravstveno dejavnost, se v dogovoru o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve uredijo tudi vprašanja zagotavljanja zdravstvenega varstva.

Če upravičenec ali njegov skrbnik zavrne podpis dogovora o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve, se šteje, da je upravičenec ali njegov skrbnik vlogo umaknil in se postopek s sklepom ustavi.

Če z upravičencem ni mogoče skleniti dogovora o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve, odloča izvajalec podpore v skupnosti o vključitvi oziroma prenehanju izvajanja storitve za upravičenca v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, če posamezna vprašanja postopka s tem zakonom niso drugače urejena.

Storitev podpore v skupnosti v drugi družini se izvaja na podlagi pogodbe, ki jo v skladu s 65. členom tega zakona skleneta izvajalec podpore v skupnosti iz javne mreže in oseba, ki izvaja storitev. Šteje se, da ima v tem primeru uporabnik podpore v skupnosti v drugi družini status uporabnika storitve podpore v skupnosti, ki sklepa pogodbo s tretjo osebo.

16.e člen

Storitev podpore v skupnosti je lahko trajna ali začasna, kadar se izvaja le za določeno obdobje, oziroma občasna, kadar se izvaja za krajši čas in se periodično ponavlja. Storitev traja, dokler velja dogovor iz prejšnjega člena in dokler je uporabnik pripravljen storitev sprejemati.

Začasna podpora v skupnosti ne sme trajati več kot tri mesece.

16.f člen

Storitev podpore v skupnosti lahko preneha na predlog uporabnika oziroma njegovega skrbnika ali na predlog komisije, pristojne za vključitev in prenehanje izvajanja storitve.

Storitev lahko kadarkoli preneha na predlog uporabnika ali njegovega skrbnika, tako da se dogovor iz 16.d člena tega zakona sporazumno razveže.

Storitev lahko na predlog komisije, pristojne za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, preneha z odločbo o prenehanju izvajanja storitve:

- če prenehajo razlogi za vključitev,
- zaradi hujših kršitev reda in pravil v zvezi z izvajanjem storitev, zapisanih v dogovoru iz 16.d člena tega zakona, ali
- s smrtjo uporabnika.

O uvedbi postopka za prenehanje izvajanja storitve podpora v skupnosti zoper uporabnika je treba obvestiti uporabnika ali njegovega skrbnika in center za socialno delo.

V primerih hujših kršitev reda in pravil v zvezi z izvajanjem storitev, zapisanih v dogovoru iz 16.d člena tega zakona, komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, uporabnika ali njegovega skrbnika najprej pisno opozori in ga pozove, da se vzdrži ugotovljenih kršitev. Če se uporabnik ne vzdrži kršitev, komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, predlaga prenehanje izvajanja storitve in o tem obvesti skrbnika in center za socialno delo.

V primeru smrti uporabnika izvajalec podpore v skupnosti o smrti obvesti njegovega zakonitega zastopnika in najbližjo osebo, ki jo je uporabnik navedel v dogovoru o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve, ter zavezanca za plačilo storitve.

16.g člen

Podrobnejše postopke izvajalca podpore v skupnosti pri vključitvi in prenehanju storitve, vsebino in način predložitve oziroma umik vloge za vključitev, določitev njenih prilog ter delovanje komisije, pristojne za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, predpiše minister, pristojen za institucionalno varstvo.

16.h člen

Izvajanje storitev mora biti takšno, da zagotavlja zaupnost podatkov ter osebno integriteto in dostojanstvo uporabnika.

Strokovni delavci in strokovni sodelavci, ki opravljajo podporo v skupnosti, morajo kot poklicno skrivnost varovati podatke o materialnih in socialnih stiskah posameznika ter o vzrokih, okoliščinah in posledicah tega stanja.

Podatke iz prejšnjega odstavka morajo varovati kot poklicno skrivnost tudi osebe, ki so jim ti podatki dosegljivi zaradi narave njihovega dela.

Podatki iz drugega odstavka tega člena se ne smejo dajati drugim osebam oziroma javnosti in tudi ne objavljati na način, ki bi omogočal razkritje posameznika, na katerega se nanašajo. Dolžnost varovanja poklicne skrivnosti lahko strokovnega delavca ali sodelavca razreši prizadeta oseba sama ali sodišče, za mladoletne osebe in za osebe pod skrbništvom pa starši oziroma skrbniki.«.

4. člen

Besedilo 17. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Vodenje in varstvo na podlagi tega zakona obsegata organizirano celovito skrb za odraslo osebo z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju, razvijanje individualnosti in harmoničnega vključevanja v skupnost in okolje.

Zaposlitev pod posebnimi pogoji na podlagi tega zakona obsega take oblike dela, ki omogočajo osebam z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju ohranjanje pridobljenih znanj ter razvoj novih sposobnosti.«

5. člen

V 18.s členu se v petem odstavku črta besedilo »ki se lahko izvajajo največ tri leta in«.

V sedmem odstavku se črta besedilo »ter pogoje glede tehnične opremljenosti glede na vrsto socialnovarstvenega programa, ki ga bo izvajal, ustrezen delež finančnih virov«.

6. člen

Besedilo 18.š člena se spremeni tako, da se glasi:

»Za izvajanje razvojnih in eksperimentalnih socialnovarstvenih programov morajo izvajalci pridobiti mnenje socialne zbornice o strokovni ustreznosti programov. Postopek za izdajo mnenja določi socialna zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za socialno varstvo.«.

7. člen

V 42. členu se v prvem odstavku na koncu osme alineje pika nadomesti s podpičjem in doda nova, deveta alineja, ki se glasi: »– podpora v skupnosti.«.

8. člen

V 43. členu se v prvem odstavku za besedo »zakona« beseda »ter« nadomesti z vejico in doda besedilo »za podpora v skupnosti,«.

9. člen

V 44. členu se za prvim odstavkom, doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na prejšnji odstavek koncesijo za opravljanje javne službe za institucionalno varstvo iz 16. člena tega zakona ter za vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji in podpora v skupnosti iz prvega odstavka 43. člena tega zakona podeli na podlagi mnenja socialne zbornice ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo.«.

Dosedanji drugi, tretji, četrti in peti odstavek postanejo tretji, četrti, peti in šesti odstavek.

10. člen

V 45. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Ne glede na prejšnji odstavek ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo, v skladu z nacionalnim programom socialnega varstva s koncesijskim aktom določi vrsto in obseg storitev, za katere se objavi javni razpis za podelitev koncesije za opravljanje javne službe za institucionalno varstvo iz 16. člena tega zakona ter za vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji in podpora v skupnosti iz prvega odstavka 43. člena tega zakona.«.

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek.

11. člen

V 51. členu se v prvem stavku besedilo »za odrasle duševno in telesno prizadete osebe« nadomesti z besedilom »za osebe z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju in za osebe s težavami v duševnem zdravju«.

12. člen

V 52. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Varstveno delovni center opravlja naloge vodenja in varstva ter organizira zaposlitev pod posebnimi pogoji za osebe z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju.«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Poleg storitev iz prejšnjega odstavka lahko varstveno delovni center opravlja tudi institucionalno varstvo za osebe z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju na podlagi prvega odstavka

16. člena tega zakona ter pomoč na domu družinam oseb z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju.«.

13. člen

Za 54.b členom se dodajo novi, 54.c do 54.f člen, ki se glasijo:

»54.c člen

Storitev podpore v skupnosti iz 16.a člena tega zakona lahko pod enakimi pogoji izvajajo:

- posebni socialno varstveni zavodi za odrasle iz 51. člena tega zakona, varstveno delovni centri iz 52. člena tega zakona, zavodi za usposabljanje iz 54. člena tega zakona – na podlagi soglasja ministra, pristojnega za institucionalno varstvo, in
- pravne osebe zasebnega prava s statusom nevladne organizacije v javnem interesu na področju socialnega varstva ali invalidskega varstva – na podlagi podeljene koncesije.

54.č člen

Storitev podpora v skupnosti lahko izvaja izvajalec iz prejšnjega člena, ki:

- izpolnjuje kadrovske in tehnične pogoje in standarde za opravljanje podpore v skupnosti;
- mu ni bilo s pravnomočno sodbo ali dokončno odločbo upravnega organa prepovedano opravljanje socialne dejavnosti.

54.d člen

Ponudnik mora za pridobitev soglasja iz prve alineje 54.c člena tega zakona ali pridobitev in opravljanje koncesije iz druge alineje 54.c člena tega zakona poleg pogojev iz prejšnjega člena izpolnjevati tudi naslednje pogoje:

- izkazuje finančno in poslovno sposobnost;
- ima izdelan podroben program za opravljanje podpore v skupnosti;
- mu v zadnjih petih letih ni bila odvzeta koncesija oziroma odpovedana koncesijska pogodba;
- ni v stečajnem postopku, postopku prenehanja, postopku prisilne poravnave ali v postopku likvidacije.

Za potrebe odločanja o podelitvi soglasja oziroma koncesije ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo, oziroma koncedent podatek o tem, ali ponudnik izpolnjuje pogoj iz četrte alineje prejšnjega odstavka, brezplačno pridobi iz uradnih evidenc, ki jih vodi Finančna uprava Republike Slovenije.

Merila za pridobitev soglasja oziroma izbiro koncesionarja iz 54.c člena tega zakona so:

- strokovna usposobljenost, izkušnje in reference ponudnika;
- načrt dela, ki je skladen s strokovnimi usmeritvami za zagotavljanje podpore v skupnosti.

Podrobnejše pogoje in merila iz tega člena ter postopek za pridobitev soglasja določi minister, pristojen za institucionalno varstvo.

54.e člen

Postopek ugotavljanja upravičenosti do storitve, pripravo in sklenitev dogovora iz prvega odstavka 16.d člena tega zakona, nabor in organiziranje ključnih oseb in organizacij iz okolja uporabnika in izvedbo uvodnih srečanj med izvajalcem, uporabnikom in njegovimi ključnimi osebami, delo, ki se veže na

vođenje storitve, organizacijo neposrednih izvajalcev storitve, pripravo osebnega načrta iz prvega odstavka 16.d člena tega zakona, sodelovanje z uporabniki pri izvajanju dogovora iz prvega odstavka 16.d člena tega zakona ter neposredno podporo v skupnosti na domu uporabnika, vodi in opravlja strokovni delavec iz 69. člena tega zakona.

Ključne osebe iz prejšnjega odstavka so osebe, ki jih uporabnik določi v osebnem načrtu in so del njegove socialne mreže.

Če izvajalec izvaja tudi zdravstvene storitve, te storitve opravljajo osebe, ki v skladu s predpisi s področja zdravstvene dejavnosti smejo opravljati zdravstveno dejavnost.

Zaposleni, ki izvajajo storitev podpore v skupnosti, opravijo usposabljanje za opravljanje podpore v skupnosti, ki ga zagotovi izvajalec podpore v skupnosti.

Za zaposlene pri izvajalcu podpore v skupnosti se uporabljajo določbe kolektivne pogodbe, ki ureja dejavnost zdravstva in socialnega varstva ter druge kolektivne pogodbe in predpisi, ki urejajo skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.

Podrobnejše kadrovske normative in standarde določi minister, pristojen za institucionalno varstvo. Pred izdajo podzakonskega akta iz prejšnjega stavka minister, pristojen za institucionalno varstvo, pridobi posvetovalno mnenje reprezentativnih sindikatov dejavnosti, na vsebino katerega ni vezan.

Minister, pristojen za institucionalno varstvo, določi tudi podrobnejši program usposabljanja iz tretjega odstavka tega člena.

54.f člen

Izvajalec podpore v skupnosti mora zagotoviti delovni prostor, namenjen zaposlenim na področju izvajanja podpore v skupnosti. Delovni prostor je lahko tudi prostor, ki se uporablja za drug namen, če zaposlenim omogoča organizacijo individualnih pogovorov z vlagatelji, upravičenci, uporabniki in izvajalci storitev ter opravljanje drugih upravno-administrativnih nalog.

Izvajalec podpore v skupnosti mora zaposlenemu, ki neposredno opravlja podporo v skupnosti, zagotavljati možnosti, da lahko pravočasno, ko se mora storitev opraviti, prispe do kraja uporabnika oziroma do kraja, kjer mora storitev opraviti.

Pogoje iz tega člena podrobneje določi minister, pristojen za institucionalno varstvo.«.

14. člen

71. člen se črta.

15. člen

V 75.d členu se za četrtim odstavkom dodajo novi, peti, šesti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek, ki se glasijo:

»Rok za izpolnitev pogojev za strokovnega delavca in za zaposlitev se podaljša za največ eno leto, če štipendist v navedenem roku ne more izpolniti obveznosti iz tretjega odstavka tega člena zaradi:

- starševstva,
- opravičljivih zdravstvenih razlogov,
- izjemnih družinskih in socialnih okoliščin ali
- neizpolnjenih obveznosti zaradi višje sile.

Podaljšanje roka iz tretjega odstavka je za posameznega štipendista možno le enkrat.

Starševstvo iz prve alineje petega odstavka tega člena lahko uveljavlja tisti od staršev, ki prejema starševski dodatek po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke.

Za opravičljive zdravstvene razloge iz druge alineje petega odstavka tega člena šteje bolezen ali poškodba, v trajanju skupaj najmanj štiri mesece, ki je vplivala na zmanjšanje delovnih zmožnosti štipendista v tolikšni meri, da zaradi tega ne more opravljati dela, kar se dokazuje z mnenjem lečečega zdravnika specialista.

Za izjemne družinske ali socialne okoliščine, ki so podane v tolikšni meri, da so vplivale na zmanjšanje delovnih zmožnosti štipendista tako, da zaradi tega ne more opravljati dela, štejejo:

- smrt starša ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji, ali brata oziroma sestre štipendista,
- nastanek najmanj 80 % invalidnosti ali težko ozdravljive bolezni starša ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji, brata oziroma sestre štipendista,
- brezposelnost ali izguba zaposlitve obeh staršev ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji,
- začasna nezmožnost starša ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji, za delo zaradi bolezni ali poškodbe, ki je trajala neprekinjeno najmanj štiri mesece,
- smrt ali bolezen oziroma poškodba otroka štipendista v skupnem trajanju najmanj štiri mesece.

Podaljšanje roka se na podlagi vložene prošnje štipendista uredi z aneksom k pogodbi.«.

16. člen

V 75.f členu se v tretjem odstavku:

- v 2. točki za besedo »štipendijo« dodata vejica in besedilo »razen v primerih iz prvega odstavka tega člena,«,
- v 5. točki za besedilom »celotne obveznosti« dodata vejica in besedilo »razen v primerih iz petega odstavka 75.d člena tega zakona«.

17. člen

V 77. členu se v drugem odstavku:

- v četrti alineji črta besedilo »v skladu s splošnim aktom iz prvega odstavka 71. člena tega zakona«,
- sedma alineja spremeni, tako, da se glasi: »– podeljuje licence supervizorja na področju socialnega varstva ter načrtuje in organizira supervizijo strokovnega dela strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev,«,
- na koncu desete alineje pika nadomesti z vejico in doda nova, enajsta alineja, ki se glasi:
»– vodi postopek strokovne verifikacije socialnovarstvenih programov in evidenco o verificiranih socialnovarstvenih programih.«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»Socialna zbornica izvajanje javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka natančneje določi s splošnimi akti.

K splošnim aktom iz prejšnjega odstavka data soglasje minister, pristojen za socialno varstvo, in minister, pristojen za institucionalno varstvo.«.

Dosedanji tretji odstavek postane peti odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane šesti odstavek, se v šesti alineji vejica nadomesti s piko, sedma in osma alineja pa črtata.

Dosedanji peti odstavek postane sedmi odstavek.

18. člen

V 79.č členu se v tretjem odstavku v drugem stavku za besedo »službe« doda besedilo »na podlagi tega zakona, javni zavod, ustanovljen na podlagi tega zakona, nosilci javnih pooblastil na podlagi tega zakona,«.

V četrtem odstavku se za besedo »službe« doda besedilo »na podlagi tega zakona, javni zavod, ustanovljen na podlagi tega zakona, nosilci javnih pooblastil na podlagi tega zakona,«.

19. člen

V 98. členu se v prvem odstavku na koncu šestnajste alineje pika nadomesti s podpičjem in doda nova, sedemnajsta alineja, ki se glasi:

»– podpora v skupnosti iz 16.a člena tega zakona za otroke in mladostnike do 18. leta.«.

20. člen

V 98.b členu se v drugem odstavku za besedo »objavi« doda beseda »najmanj«.

V četrtem odstavku se beseda »tri« nadomesti z besedo »štiri«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Pogodba za izvajanje socialnovarstvenega programa se lahko sklene za največ deset let.«.

21. člen

V 99. členu se v prvem odstavku v drugi alineji za besedo »odrasle« doda besedilo »in stroški storitev podpore v skupnosti za odrasle«.

22. člen

V 100. členu se v prvem odstavku za besedo »servisa« beseda »in« nadomesti z vejico, za besedilom »18 let,« pa doda besedilo »in storitev podpora v skupnosti za starejše od 18 let«.

23. člen

V 100.a členu se v prvem odstavku za besedo »odrasle« doda besedilo »ali pri plačilu storitve podpora v skupnosti za odrasle«.

24. člen

V 100.b členu se v prvem odstavku za besedo »varstva« doda besedilo »ali storitve podpore v skupnosti za odrasle«, za besedo »varstvo« pa doda besedilo »ali storitev podpora v skupnosti za odrasle«.

25. člen

V 101. členu se v prvem odstavku besedilo »4.a, 4.b, 5. in 6.« nadomesti z besedilom »4.a, 4.b, 5., 6. in 8.«.

26. člen

V 108.b členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Inštruktažno svetovanje se opravi na pobudo strokovnega organa izvajalca, na pobudo ustanovitelja ali na pobudo ministrstva, pristojnega za socialno varstvo.«.

27. člen

Za 118.b členom se doda nov, 118.c člen, ki se glasi:

»118.c člen

Strokovnim delavcem in strokovnim sodelavcem po tem zakonu, ki imajo višješolsko izobrazbo in so bili ob prehodu v novi plačni sistem v javnem sektorju v letu 2008 razporejeni na delovna mesta v tarifnem razredu VII/1. in VII/2. ter napredujejo v naziv v skladu s pravilnikom, ki ureja napredovanje strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev na področju socialnega varstva v nazive, se pridobljeni naziv upošteva tako, da se strokovni delavci in strokovni sodelavci s pridobljenim nazivom »svetnik« razporedijo v naziv »višji svetnik«. Osnovna plača se strokovnim delavcem in strokovnim sodelavcem iz prejšnjega stavka določi ob upoštevanju določb zakona, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

28. člen

Minister, pristojen za institucionalno varstvo uskladi podzakonski akt iz spremenjenega 11. in izda podzakonske akte iz novih 16. g, 54. d, 54. e in 54. f člena tega zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

29. člen

Z začetkom izvajanja socialnovarstvene storitve podpora v skupnosti se sorazmerno zmanjšujejo zmogljivosti v institucionalnem varstvu pri izvajalcih iz novega 54.c člena zakona, na način, da se na mesto uporabnika, ki je bil vključen v institucionalno varstvo pri teh izvajalcih, ko začne prejemati

podporo v skupnosti ne more namestiti novega uporabnika, razen če se ga namesti v stanovanjsko skupino ali bivalno enoto izvajalca iz novega 54.c člena zakona.

Pri izvajalcih iz novega 54.c člena zakona se od 1. septembra 2027 sorazmerno zmanjšujejo zmogljivosti v institucionalnem varstvu, tudi v primerih, ko uporabnik umre, na način, da se na mesto tega uporabnika ne more namestiti novega uporabnika, razen če se ga namesti v stanovanjsko skupino ali bivalno enoto izvajalca iz novega 54.c člena zakona.

Ne glede na prvi odstavek tega člena podpora v skupnosti ne vpliva na obseg zmogljivosti varovanih oddelkov v socialnovarstvenih zavodih.

Minister, pristojen za institucionalno varstvo, vsakih pet let pripravi načrt postopnega povečanja števila uporabnikov storitve podpora v skupnosti in sorazmernega zmanjševanja institucionalnih kapacitet pri izvajalcih iz 54.c člena tega zakona.

Minister, pristojen za institucionalno varstvo lahko z namenom izvajanja procesa deinstitutionalizacije posameznemu ali več izvajalcem institucionalnega varstva, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija, z navodilom predpiše pripravo in izvedbo načrta preobrazbe zavoda.

30. člen

Do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja zdravstveno dejavnost, lahko zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo, kot del osnovne zdravstvene dejavnosti za svoje uporabnike opravljajo tudi pravne osebe s statusom nevladne organizacije iz novega 54.c člena zakona, skladno z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost.

31. člen

Izvajalci institucionalnega varstva v drugi družini, ki so za upravičence iz prve alineje prvega odstavka in iz drugega odstavka novega 16.b člena zakona pogodbo za izvajanje varstva v drugi družini v skladu s 30. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 82/23) sklenili z izvajalcem institucionalnega varstva pred 1. januarjem 2026, morajo najpozneje do 1. januarja 2027 skleniti pogodbo o izvajanju podpore v skupnosti v drugi družini z izvajalcem podpore v skupnosti.

Šteje se, da je upravičenec iz prve alineje prvega odstavka in iz drugega odstavka novega 16.b člena zakona, ki je imel pred 28. julijem 2023 sklenjeno pogodbo za izvajanje institucionalnega varstva v drugi družini s centrom za socialno delo, ki je prenehala veljati na podlagi 30. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 82/23), vključen v podporo v drugi družini z dnem uveljavitve tega zakona, če najpozneje do 1. januarja 2027 sklene pogodbo z izvajalcem podpore v skupnosti za izvajanje podpore v drugi družini.

32. člen

Nova 8. točka prvega odstavka 11. člena, spremenjeni prvi odstavek 16. člena, novi 16. a do 16.h člen, nova deveta alineja prvega odstavka 42. člena, spremenjeni prvi odstavek 43. člena, novi drugi odstavek 44. člena, novi drugi odstavek 45. člena, novi 54. c do 54.f člen, nova sedemnajsta alineja prvega odstavka 98. člena, spremenjena druga alineja prvega odstavka 99. člena, spremenjeni prvi odstavek

100. člena, spremenjeni prvi odstavek 100.a člena, spremenjeni prvi odstavek 100.b člena in spremenjeni prvi odstavek 101. člena zakona se začnejo uporabljati v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporabljajo prvi odstavek 11. člena, prvi odstavek 16. člena, 42. člen, prvi odstavek 43. člena, 45. člen, prvi odstavek 98. člena, druga alineja prvega odstavka 99. člena, prvi odstavek 100. člena, prvi odstavek 100.a člena, prvi odstavek 100.b člena in prvi odstavek 101. člena Zakonu o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A, 28/19, 189/20 – ZFRO, 196/21 – ZDOsk, 82/23, 84/23 – ZDOsk-1 in 24/25).

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Skladno z določbami Konvencije o pravicah invalidov (Uradni list RS-MP, št. 10/08), Priporočili Odbora ZN za pravice invalidov v zvezi s spoštovanjem Konvencije o pravicah invalidov in Priporočilom Zagovornika načela enakosti Vladi Republike Slovenije glede uresničevanja priporočil Odbora za pravice oseb z invalidnostmi v zvezi s Konvencijo o pravicah invalidov, uvajamo novo storitev podpore v skupnosti, ki bo postopoma nadomestila oskrbo v institucijah.

Odbor ZN za pravice invalidov je namreč že leta 2018 izrazil zaskrbljenost glede velikega števila invalidov, ki še vedno prebivajo v zavodih, zaradi pomanjkanja jasno izražene politike ter zmožnosti in ukrepov na državni in občinski ravni in nezadostnega zagotavljanja storitev za njihovo samostojno življenje v skupnosti. Zagovornik načela enakosti v priporočilu ugotavlja, da se je stanje sicer nekoliko, ne pa bistveno, izboljšalo (ocena stanja upošteva razvoj dogodkov do 31. 5. 2023).

Z uvedbo podpore v skupnosti uvajamo storitev, ki bo invalidom in osebam s težavami v duševnem zdravju omogočala, da se preselijo iz institucij in da podporo, ki jo potrebujejo, dobijo v skupnosti.

K 2. členu

Iz možnih oblik izvajanja institucionalnega varstva, se besedilo »v drugi družini« spreneni, tako da se glasi: »v drugi družini z namenom izvajanja rejniške dejavnosti«. S tem člen določa, da varstvo v drugi družini z namenom izvajanja rejniške dejavnosti ostaja del institucionalnega varstva, kar določa tudi Resolucija o družinski politiki 2018–2028 »Vsem družinam prijazna družba« (Uradni list RS, št. [15/18](#); v nadaljnjem besedilu: ReDP18–28), ne pa tudi veljaven Zakon o socialnem varstvu. S tem se dodaja pravna podlaga tudi v Zakon o socialnem varstvu.

K 3. členu

16. a člen določa obseg storitve podpore v skupnosti kot nove socialnovarstvene storitve, določene s predlagano novo 8. točko prvega odstavka 11. člena tega zakona. Podpora v skupnosti zajema nabor storitev, ki invalidom in osebam s težavami v duševnem zdravju omogočajo, da živijo v skupnosti izven institucije. Podpora v skupnosti zajema različne vrste pomoči, ki ljudem omogočajo, da živijo sami, s sostanovalci, sorodniki, ali v stanovanjskih skupinah. Ni jim treba živeti v posebnih zavodih ali institucijah, temveč vso pomoč, ki bi jo sicer dobili v zavodu, dobijo doma. To pomeni, da lahko ljudje živijo neodvisno življenje, da si sami izberejo tiste vrste podpore in pomoči, ki jo potrebujejo, in to podporo tudi sooblikujejo. Storitev podpore v skupnosti bo zagotovljena v obsegu, prilagojenem individualnim potrebam upravičenca, z možnostmi obsega storitve, kot ga bo določal pravilnik, ki ureja standarde in normative socialnovarstvenih storitev. Glede na predlog, se storitev podpore v skupnosti, lahko izvaja tudi v drugi družini. S tem predlogom institut druge družine izvzamemo iz institucionalnega varstva in ga bolj pravilno umestimo v podporo v skupnosti. Člen določa tudi, s katerimi storitvami se koriščenje podpore v skupnosti izključuje ali kombinira.

16. b člen določa, kdo so upravičenci do podpore v skupnosti, s čimer se vzpostavlja pravna podlaga za izvajanje storitev, namenjenih osebam z različnimi dolgotrajnimi težavami pri vključevanju v vsakdanje življenje. V prvi vrsti gre za odrasle z duševnimi motnjami, motnjami v razvoju, avtizmom ali kombinacijo različnih invalidnosti ter za otroke in mladostnike s podobnimi težavami, vključno s tistimi, ki jim je priznan višji dodatek za nego otroka. Člen tako podpira razvoj skupnostnih oblik pomoči kot alternativo institucionalnemu varstvu, s čimer se spodbuja večja samostojnost, dostojanstvo in vključenost upravičencev v okolje, v katerem živijo.

16. c člen določa, da je vključitev v storitev podpore v skupnosti prostovoljna, kar pomeni, da se posameznik zanj odloči sam ali preko svojega zakonitega zastopnika. Postopek se začne z oddajo vloge pri izvajalcu storitve, kar omogoča neposredno in preprosto uveljavljanje storitve. Vlogo nato obravnava komisija pri izvajalcu, kar zagotavlja ustreznost vključitve v storitev. Na ta način se spoštuje avtonomija posameznika in zagotavlja strokovna podpora pri odločanju o vključitvi.

16. č člen določa sestavo in delovanje komisije, ki pri posameznem izvajalcu podpore v skupnosti odloča o vključitvi ali prenehanju izvajanja storitve. Komisijo sestavljajo strokovni delavci s področja socialnega varstva, vodje programov ter po potrebi tudi zdravstveni delavci, če izvajalec vključuje tudi zdravstveno dejavnost. Takšna sestava komisije zagotavlja strokovno, celostno in usklajeno obravnavo vlog. Komisija preveri, ali oseba izpolnjuje pogoje za vključitev in na tej podlagi določi tudi ustrezno vrsto podpore glede na posameznikovo zdravstveno, socialno in življenjsko situacijo.

Če oseba pogoje izpolnjuje, jo komisija uvrsti na seznam čakajočih, vlagatelja pa o tem pisno obvesti najpozneje v dveh mesecih od prejema popolne vloge. Prav tako ima upravičenec pravico izvedeti, na katerem mestu na čakalni listi je. Če komisija ugotovi, da oseba ni upravičena do storitve, vlogo zavrne z odločbo in vlagatelja seznani z drugimi izvajalci, pri katerih lahko storitev uveljavlja.

Zoper odločbo je dopustna pritožba, o kateri odloča pristojno ministrstvo po pravilih upravnega postopka, pri čemer pritožba ne zadrži izvršitve odločbe. Člen s tem vzpostavlja jasen, pregleden in strokovno voden postopek vključevanja v storitve podpore v skupnosti ter varovalke za pravno varstvo posameznikov.

16. d člen določa, da izvajalec podpore v skupnosti, skupaj z upravičencem sklene dogovor o izvajanju storitve. Člen določa vsebino dogovora. V primeru, da upravičenec oz. skrbnik ne podpišeta dogovora, se šteje, da je vloga umaknjena in se postopek s sklepom ustavi. Dogovor se lahko na predlog uporabnika ali skrbnika kadar koli sporazumno razveže.

16. e člen opredeljuje možne oblike trajanja storitve podpore v skupnosti: kot trajno, začasno ali občasno. Trajna podpora se nudi neprekinjeno, začasna je omejena na krajše časovno obdobje, občasna pa se izvaja periodično, glede na potrebe posameznika. Storitve traja, dokler je sklenjen dogovor o vključitvi in dokler jo uporabnik želi, in sprejema. Začasna podpora je dodatno časovno omejena – ne sme trajati več kot tri mesece. S tem člen omogoča prilagodljivost glede na potrebe uporabnikov in hkrati določa jasne okvirje za trajanje storitve.

16. f člen določa pogoje in postopek za prenehanje izvajanja storitve podpore v skupnosti. Storitve lahko preneha na pobudo uporabnika ali njegovega skrbnika ali na predlog komisije, pristojne za vključitev in prenehanje izvajanja storitve. Komisija lahko predlaga prenehanje v primerih, ko prenehajo razlogi za vključitev, kadar pride do hujših kršitev pravil, določenih v dogovoru, ali če uporabnik ne spoštuje dogovorjenih obveznosti.

V primeru hujših kršitev je najprej predvideno pisno opozorilo in poziv k prenehanju neprimernega vedenja. Če se kršitve nadaljujejo, lahko komisija predlaga prenehanje izvajanja storitve. V takih primerih je treba o postopku obvestiti skrbnika in center za socialno delo. Kljub temu člen določa pomembno varovalo – prenehanje ni dovoljeno, če uporabniku ni mogoče zagotoviti ustrezne alternativne storitve ali druge oblike pomoči, kar mora skupaj presoditi center za socialno delo in izvajalec.

V primeru smrti uporabnika je izvajalec dolžan o tem obvestiti njegove bližnje in zavezance za plačilo. Člen s tem zagotavlja ravnotežje med pravico izvajalca do varovanja reda in pravil ter pravico uporabnika do varne in neprekinjene oskrbe, ob upoštevanju strokovne presoje in pravne zaščite.

16. g člen – določa, da minister, pristojen za institucionalno varstvo s podzakonskimi akti, predpiše podrobnejše postopke izvajalca podpore v skupnosti pri vključitvi in prenehanju storitve, vsebino in način predložitve oziroma umik vloge za vključitev, določitev njenih prilog in delovanje komisije, pristojne za vključitev in prenehanje izvajanja storitve.

16. h člen določa temeljna pravila glede varovanja zasebnosti upravičencev pri izvajanju storitev podpore v skupnosti. V ospredju je dolžnost vseh strokovnih delavcev, sodelavcev in drugih oseb, ki pri svojem delu prihajajo v stik z osebnimi podatki uporabnikov, da ravnajo spoštljivo, varujejo dostojanstvo posameznika in zagotavljajo zaupnost podatkov.

Poudarjena je posebna dolžnost varovanja poklicne skrivnosti glede informacij o materialnih in socialnih stiskah upravičenca ter okoliščinah, ki do teh stanj vodijo. Te informacije se ne smejo posredovati drugim osebam ali objavljati na način, ki bi omogočal identifikacijo posameznika. Izjema je le v primeru, ko razkritje izrecno dovoli prizadeta oseba ali, v določenih primerih, sodišče.

Člen vzpostavlja visoko raven varstva osebnih podatkov ter spoštovanja osebne integritete upravičencev, kar je ključno za zaupanje v izvajalce storitev in etično delovanje strokovnih delavcev.

K 4. členu

Spreminja se zgolj terminologija, in sicer namesto »odraslo telesno in duševno prizadeto osebo« se uporabi »oseba z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju«. Terminologija se uporablja tudi v drugih delih ZSV.

K 5. členu

Predlaga se izbris omejitve izvajanja eksperimentalnih socialnovarstvenih programov na največ tri leta, saj ne omogoča prilagajanja stanju na terenu.

Z namenom učinkovitejšega izvajanja socialnovarstvenih programov in možnosti večjega prilagajanja potrebam uporabnikov se predlaga, da se tehnični pogoji in ustrezen delež finančnih virov, izbrišeta kot pogoj za izvajalce socialnovarstvenih programov. Omenjena pogoja se bosta obravnavala v okviru drugih pogojev. Predlagana sprememba sledi ciljem Resolucije o nacionalnem programu socialnega varstva za obdobje 2022-2030 v smeri postopnega prehoda javnih socialnovarstvenih programov v mrežo javne službe.

K 6. členu

Z namenom zagotavljanja strokovnosti razvojnih socialnovarstvenih programov, transparentnosti postopka izdaje mnenj in njihove strokovne kakovosti, se predlaga, da se za izdajo mnenja o strokovnosti socialnovarstvenega programa določi predpis socialne zbornice, h kateremu da soglasje minister, pristojen za socialne zadeve ter se tako zagotovi tudi objektivno presojo in enakost obravnave razvojnih socialnovarstvenih programov.

K 7. členu

Z dopolnitvijo člena določamo, da je podpora v skupnosti storitev, ki spada v okvir javne službe.

K 8. členu

S predlagano spremembo se določa, da država zagotavlja mrežo javne službe tudi za storitev podpore v skupnosti.

K 9. členu

Člen določa, da lahko koncesijo za opravljanje javne službe iz prvega odstavka 43. člena tega zakona podeli tudi ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo. Do zdaj je v členu kot koncedent za opravljanje javne službe iz prvega odstavka 43. člena tega zakona določeno samo ministrstvo pristojno

za socialno varstvo, kar ni ustrezno, saj je koncedent za pomoč družini na domu, institucionalno varstvo, vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji in podporo v skupnosti, pristojno ministrstvo za institucionalno varstvo.

K 10. členu

Člen določa, da lahko tudi ministrstvo pristojno za institucionalno varstvo v skladu z nacionalnim programom socialnega varstva s koncesijskim aktom določi vrsto in obseg storitev, za katere se objavi javni razpis za podelitev koncesije, in da mora biti v koncesijskem aktu za posamezno vrsto storitev, ki je predmet koncesije, določeno krajevno območje izvajanja storitev in število ali obseg koncesij, ki se bo na posameznem javnem razpisu podelil za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev.

K 11. členu

Spreminja se terminologija, in sicer namesto »za odrasle duševno in telesno prizadete osebe« se uporabi »osebe z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju«. Terminologija se uporablja tudi v drugih delih ZSV. V člen se doda tudi osebe s težavami v duševnem zdravju, saj so v posebnih socialnovarstvenih zavodih, skladno s Pravilnikom o standardih in normativih socialnovarstvenih storitev pomoč družini na domu, socialni servis, institucionalno varstvo in vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji, tudi osebe s težavami v duševnem zdravju.

K 12. členu

Spreminja se zgolj terminologija, in sicer namesto »duševno in telesno prizadete odrasle osebe« se uporabi »osebe z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju«. Terminologija se uporablja tudi v drugih delih ZSV.

K 13. členu

S predlaganim 54. c členom opredelimo izvajalce storitve podpore v skupnosti in določimo obvezo za pridobitev soglasja za posebne socialnovarstvene zavode, varstveno delovne centre in zavode za usposabljanje oziroma koncesije za nevladne organizacije za izvajanje te storitve. Pogoji za izvajanje storitve so enaki ne glede na to, ali jo izvaja javni zavod ali nevladna organizacija.

54. č člen določa, da lahko izvajalec, ki želi opravljati storitev podpore v skupnosti, izvaja to dejavnost, če izpolnjuje določene pogoje. Med temi pogoji so kadrovski in tehnični pogoji ter standardi in pogoj, da izvajalcu ni bilo s pravnomočno sodbo ali dokončno odločbo prepovedano opravljanje socialnovarstvene dejavnosti. Kadrovski in tehnični pogoji določajo, da mora izvajalec izpolnjevati vse zahtevane kadrovske in tehnične standarde, ki so tako določeni za opravljanje podpore v skupnosti. To zagotavlja, da ima izvajalec ustrezno usposobljeno osebje in ustrezno opremo za kakovostno izvajanje storitev.

Pogoj, da izvajalcu ni bilo s pravnomočno sodbo ali dokončno odločbo upravnega organa prepovedano opravljanje socialne dejavnosti, pomeni, da mora biti pravno brez ovir za izvajanje socialnih storitev, ki zagotavljajo varnost, da storitve izvaja organizacija, ki ni pravno kaznovana v zvezi z opravljanjem takšnih dejavnosti. Določba zagotavlja, da storitev podpore v skupnosti izvajajo le tisti subjekti, ki so ustrezno usposobljeni in pravno zmožni opravljati te dejavnosti, s čimer se zagotavljata kakovost in varnost izvajanja storitev.

54. d člen določa pogoje, ki jih mora ponudnik izpolnjevati za pridobitev soglasja ali koncesije za opravljanje storitev podpore v skupnosti. Prvi odstavek navaja, da mora ponudnik, poleg pogojev iz 54. c člena, dokazati, da ima ustrezne finančne vire in poslovno stabilnost za izvajanje storitve (finančna in poslovna sposobnost), da ima pripravljen in dokumentiran načrt, ki opisuje način izvajanja storitve (podroben program za upravljanje podpore v skupnosti), in da mu v zadnjih petih letih ni bila odvzeta koncesija ali odpovedana koncesijska pogodba, kar zagotavlja, da je bil v preteklosti zakonit in zanesljiv izvajalec. Prav tako mora izkazati, da ni v stečajnem postopku, postopku prenehanja, postopku prisilne poravnave ali likvidacije, kar zagotavlja, da ni v finančnih težavah, ki bi lahko vplivale na izvajanje storitve.

Drugi odstavek pojasnjuje, da ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo, brezplačno pridobi podatke o tem, ali ponudnik izvršuje pogoj iz 5. točke, to je, da ni v postopku stečaja, prenehanja, poravnave ali likvidacije, iz uradnih dokazil, ki jih vodi Finančna uprava Republike. Slovenije

Tretji odstavek določa merila za izbor koncesionarjev oz. ponudnikov za pridobitev soglasja, ki vključujejo: strokovno usposobljenost, načrt dela, ki mora biti skladen s strokovnimi smernicami za zagotavljanje podpore invalidom in osebam s težavami v duševnem zdravju v skupnosti, kar zagotavlja ustreznost in strokovnost storitev.

Četrti odstavek določa, da podrobnejše pogoje, merila in postopek za pridobitev soglasja ali koncesije določi minister, pristojen za institucionalno varstvo, s čimer se zagotovi, da so postopki jasni, usklajeni in v skladu z zakonodajo.

54.e člen opredeli, da postopek ugotavljanja upravičenosti do storitve, pripravo in sklenitev dogovora o izvajanju storitve, organiziranje ključnih oseb in organizacij iz okolja uporabnika in izvedbo uvodnih srečanj med izvajalcem, uporabnikom in njegovimi ključnimi osebami, vodi strokovni delavec iz 69. člena tega zakona. Ključne osebe so osebe, ki jih uporabnik določi v osebem načrtu in so del njegove socialne mreže, to so lahko na primer njegovi svojci in prijatelji ali drugi člani skupnosti, ki so za uporabnika v življenju pomembni (na primer sosed, frizerka, duhovnik ipd.).

Člen določa tudi, da zdravstvene storitve opravljajo osebe, ki so v skladu s predpisi s področja zdravstvene dejavnosti kompetentne za opravljanje storitev zdravstvenega varstva, administrativne, finančno-računovodske, poslovodne storitve pa opravljajo osebe, ki so v skladu s predpisi z delovnega področja usposobljene za opravljanje dejavnosti

Tretji odstavek poudarja, da zaposleni, ki izvajajo podporo v skupnosti, opravijo ustrezno usposabljanje, ki ga zagotovi izvajalec. Nadalje člen določa, da se za zaposlene uporabljajo določbe kolektivnih pogodb, zlasti tiste, ki urejajo dejavnost zdravstva in socialnega varstva, ter druge predpise glede sistemov plač v javnem sektorju. Določeno je tudi, da podrobnejše kadrovske normative in standarde določi minister, pristojen za institucionalno varstvo s podzakonskim aktom, pri čemer mora pred tem

pridobiti posvetovalno mnenje reprezentativnih sindikatov, vendar ni vezan na njihovo mnenje. Minister prav tako s podzakonskim aktom določi tudi podrobnosti glede programa usposabljanja zaposlenih.

54.f člen določa tehnične pogoje za izvajanje podpore v skupnosti. Prvi odstavek poudarja, da mora izvajalec zagotoviti ustrezen delovni prostor za zaposlene, ki izvajajo podporo v skupnosti. Ta prostor je lahko tudi večnamenski, če zaposlenim omogoča organizacijo individualnih pogovorov z vlagatelji, upravičenci, uporabniki in izvajalci storitev ter upravljanje drugih upravno-administrativnih nalog. Drugi odstavek določa, da mora izvajalec zagotoviti zaposlenim možnost, da se v času, ko je potrebna storitev, lahko prispejo do kraja uporabnika oz. tja, kjer se storitev izvaja. Zagotavljanje dostopnosti in mobilnosti zaposlenih je ključno za kakovostno in pravočasno izvajanje podpore. Tretji odstavek pa določa, da tehnične in organizacijske podrobnosti glede prostorov in logistike določi minister, pristojen za institucionalno varstvo, s podzakonskim aktom.

K 14. členu

S predlaganim členom se črta zakonska določba, ker se vsebina, ki jo je opredeljevala, s predlogom spremembe 17. člena te novele, prenaša v spremenjen 77. člen zakona. S tem se zagotavlja enotno urejanje pogojev izvajanja vseh javnih pooblastil, ki so s tem zakonom podeljena Socialni zbornici Slovenije.

K 15. členu

Vzpostavlja se pravna podlaga za podaljšanje enoletnega roka za izpolnitev obveznosti iz štipendijskega razmerja, zaradi izjemnih okoliščin, kar z dosedanjimi predpisi ni bilo urejeno. Od začetka izvajanja zakonskih določb so se pojavila konkretna vprašanja in primeri, za katere je bilo ugotovljeno, da do njih prihaja zaradi pomanjkljive pravne podlage in jih je treba ustrezno urediti, da se zasleduje korist štipendistov. Pojavila so se namreč konkretna vprašanja in primeri, ko je npr. kandidatkinja izpolnitev obveznosti – pravočasna zaposlitev vprašljiva zaradi kandidatkinine nosečnosti. Predlog dopolnitve se ureja po vzoru 75.f člena tega zakona.

Določba se dopolnjuje z natančno opredelitvijo pojmov (izjemnih okoliščin), zaradi predvidljivosti in pravne varnosti in z načinom uveljavljanja podaljšanja roka.

K 16. členu

Vzpostavlja se pravna podlaga za primer izjemnih okoliščin v času mirovanja štipendije (pravna podlaga za ureditev izjem v primeru absolventskega staža) s sklicem na 75.f člen zakona oziroma s spremembo 2. in 5. točke tretjega odstavka 75.f člena ZSV zaradi uskladitve s predlogom sprememb 75.d člena, ki se predlaga s to spremembo zakona.

K 17. členu

Vzpostavlja se pravna podlaga, da bo nosilec javnih pooblastil (Socialne zbornice Slovenije) s splošnimi akti določil podrobnejšo vsebino posameznih javnih pooblastil, ki so navedena v drugem odstavku 77. člena tega zakona, v soglasju z ministrom, pristojnim za socialno varstvo in ministrom, pristojnim za institucionalno varstvo, pomoč družini na domu, vodenje in varstvo ter zaposlitve pod posebnimi pogoji.

Doslej je imel navedeni nosilec javnih pooblastil pravno podlago le za sprejem splošnih aktov, ki so se nanašali na četrto in peto alinejo drugega odstavka 77. člena tega zakona, skladno z 71. členom zakona v soglasju z ministrom, pristojnim za socialno varstvo

Prav tako se vzpostavlja pravna podlaga za podelitev licenc supervizorjev na področju socialnega varstva, kajti zdaj podeljevanja licenc nima določene podlage v okviru javnih pooblastil zbornice. Navedeno mora biti urejeno v zakonu.

Zaradi strokovne pomembnosti postopka verifikacije socialnovarstvenih programov, zniževanja administrativnih obremenitev in stroškov za izvajalce socialnovarstvenih programov se vzpostavlja novo javno pooblastilo, ki je bilo do zdaj opredeljeno pod »drugimi nalogami« Socialne zbornice – v sedanjem četrtem odstavku 77. člena zakona.

K 18. členu

S spremembo 79. č člena se vzpostavlja pravna podlaga za širitev nabora izvajalcev, ki so lahko izbrani za neposredno potrditev operacije (NPO U). Poleg že opredeljenih izvajalcev se tako ureja še pravna podlaga za nosilce javnih pooblastil in drugih javnih zavodov, ustanovljenih na podlagi tega zakona.

K 19. členu

Predlagana sprememba določa, da se storitev podpora v skupnosti za otroke in mladostnike do 18. leta financira, podobno kot je zdaj urejeno financiranje institucionalnega varstva za otroke in mladostnike z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona, iz proračuna Republike Slovenije.

K 20. členu

S predlagano spremembo se omogoča hitrejša prilagoditev razmeram na terenu. Socialnovarstveni programi se namreč sofinancirajo na podlagi javnih razpisov. Dosedanja pravna podlaga določa izvedbo le enega javnega razpisa letno, s predlagano spremembo pa se omogoča, po potrebi, tudi izvedba več javnih razpisov letno (vendar najmanj en, s čimer se ohranja dosedanja normativ) in s tem, kot pojasnjeno, hitrejšo prilagoditev razmeram na terenu (npr. zahteva po povečanem številu socialnovarstvenih programov na določenem vsebinskem področju v primeru spremenjenih razmer).

Razvojni socialnovarstveni programi v postopek verifikacije lahko vstopijo šele po zaključenih treh letih izvajanja programa, v četrtem letu se izvede postopek pridobitve verifikacijske listine, zato se predlaga,

da se lahko sklep o izboru razvojnega socialnovarstvenega programa izda za največ štiri leta tj. za obdobje, v katerem program pridobi verifikacijo.

Skladno s četrtem odstavkom 98.b člena, ki določa, da se sklep o izboru javnega socialnovarstvenega programa lahko izda za največ deset let, se predlaga tudi sprememba sklenitve pogodbe za obdobje največ deset let, z namenom poenostavitve postopkov in znižanja administrativnih ovir.

K 21. členu

Predlagana sprememba določa, da se storitev podpore v skupnosti za odrasle, kadar je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila, financira iz proračuna občine.

K 22. členu

S spremembo člena se uredi obveznost plačila storitve podpore v skupnosti za odrasle na način, kot je urejeno plačilo institucionalnega varstva za odrasle. Pri tem sledimo že ustaljenemu načinu plačila, ki velja tudi za plačilo institucionalnega varstva ali pomoči na domu. Oseba lahko na centru za socialno delo vloži vlogo za uveljavljanje pravice do oprostitve plačila socialnovarstvenih storitev. Center za socialno delo izda odločbo o oprostitvi plačila socialnovarstvenih storitev, v kateri je določen del, ki ga mora za plačilo storitve prispevati uporabnik in drugi zavezanci oz. občina.

K 23. členu

S predlagano spremembo se doda možnost, da občina določi dodatne oprostitve pri plačilu storitve podpore v skupnosti na način, kot je to urejeno za institucionalno varstvo odraslih.

K 24. členu

S predlagano spremembo se določi, da se uporabniku storitve podpore v skupnosti, ki uveljavlja oprostitve plačila storitve podpore v skupnosti, z odločbo prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnik je, v korist občine, ki zanj financira storitev, na način, kot je to urejeno na področju institucionalnega varstva odraslih.

K 25. členu

S predlagano spremembo se podrobneje določi, da minister, pristojen za institucionalno varstvo, predpiše metodologijo za oblikovanje cen tudi za storitev podpore v skupnosti.

K 26. členu

Trenutna pravna podlaga določa, da se inštruktažno svetovanja opravi na pobudo strokovnega organa izvajalca ali na pobudo ustanovitelja. Inštruktažno svetovanje se zagotavlja izvajalcem dejavnosti socialnega varstva in tudi izvajalcem socialnovarstvenih programov, ki so pravne osebe zasebnega prava, njihov ustanovitelj tako ni ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, kar posledično pomeni, da ne more podati pobude za opravljanje inštruktažnega svetovanja. Glede na navedeno se zato predlaga dopolnitev pravne podlage z namenom, da lahko pobudo za izvedbo inštruktažnega svetovanja pri izvajalcu socialnovarstvenega programa poda tudi ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, ki zagotavlja sofinanciranje in izvaja nadzor nad sofinanciranimi socialnovarstvenimi programi.

K 27. členu

Dodaja se nova posebna določba zakona zaradi uveljavitve novih nazivov na področju socialnega varstva z novelo ZSV-K (svetnik – višješolska izobrazba in višji svetnik – visokošolska izobrazba). Poleg obstoječih posebnih določb se dodaja nova določba, ker ne gre za spremembo 118.a člena, ampak gre za ureditev še za nov naziv. S predlagano novo posebno določbo se prevedbe pridobljenih nazivov na področju socialnega varstva ureja še za razporeditev strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev s pridobljenim nazivom svetnik na delovno mesto z nazivom višji svetnik ob upoštevanju določb zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju..

Predlagana dopolnitev zasleduje uresničitev dogovora iz Stavkovnega sporazuma iz leta 2018. V stavkovnem sporazumu med Vlado Republike Slovenije in Sindikatom zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS št. 80/2018) sta se stranki sporazuma zavezali, da bo predlagana sprememba pravnih podlag tako, da se uredi poenotenje nazivov v socialnem varstvu zaposlenih s VI. stopnjo izobrazbe, in sicer z ustrezno spremembo Zakona o socialnem varstvu. Gre za ureditev obstoječega stanja, ko imajo strokovni delavci z višješolsko izobrazbo že pridobljene odločbe o napredovanju v naziv na VI. stopnji, in je potrebno s prehodno določbo vključiti, da se že podeljeni nazivi na VI. stopnji za strokovne delavce in strokovne sodelavce, ki so zaposleni na delovnih mestih na VII/1 in VII/2, upoštevajo.

Zaradi novega sistema plač javnih uslužbencev v letu 2008, je prišlo do situacije, ko javni uslužbenci, ki še do prevedbe niso napredovali v nazive, kasneje na svojem delovnem mestu, ko so naziv pridobili, niso mogli biti uvrščeni v višji naziv in s tem plačni razred, saj lahko javni uslužbenci z višješolsko izobrazbo po obstoječi zakonodaji napredujejo v naziv mentor in svetovalec in na novo tudi v naziv svetnik, teh nazivov pa delovna mesta z zahtevano visokošolsko izobrazbo nimajo.

K 28. členu

Prehodna določba določa rok, v katerem minister, pristojen za institucionalno varstvo, izda podzakonske akte za izvajanje podpore v skupnosti, in sicer v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

K 29. členu

V skladu s Konvencijo o pravicah invalidov (Uradni list RS-MP, št. 10/08), opozorili Odbora za pravice invalidov (CRPD/C/SVN/CO/1) in Priporočilom Zagovornika načela enakosti Vladi Republike Slovenije glede uresničevanja priporočil Odbora za pravice oseb z invalidnostmi v zvezi s Konvencijo o pravicah invalidov (Št.: 0070-11/2023/1, z dne 15. 6. 2023), se postopno zmanjšuje oskrba v velikih institucijah, ki se nadomešča s storitvijo izvajanja podpore v skupnosti. S postopnim in sorazmernim manjšanjem kapacitet v institucijah oz. večanjem kapacitet podpore v skupnosti bo vzpostavljen tudi bolj stabilen finančni prehod v skupnostno podporo, saj se z novo ureditvijo ne ustvarja dodatno finančno breme za državo in občine, ampak le preusmerja obstoječa sredstva, namenjena storitvam v institucijah, v skupnost, s čimer bo zagotovljena tudi bolj smotrna poraba teh sredstev. Člen določa, da tak načrt postopnega večanja kapacitet v podpori v skupnosti oz. manjšanja kapacitet v posebnih socialnovarstvenih zavodih, varstveno delovnih centrih in centrih za usposabljanje, delo in varstvo, predpiše minister, pristojen za institucionalno varstvo.

Kapacitete v institucionalnem varstvu se s tem ne ukinjajo, zmanjša se le velikost enot. S tem se večja kakovost bivanja uporabnikov v institucijah, saj se večje institucije postopoma nadomeščajo z manjšimi, kjer živi skupaj največ 24 ljudi.

Tretji odstavek določa, da storitev podpora v skupnosti ne vpliva na obseg kapacitet varovanih oddelkov v socialnovarstvenih zavodih, kar pomeni, da se le-te ne bodo zmanjševale.

Člen prav tako določa, da lahko minister, pristojen za institucionalno varstvo, izvajalcem institucionalnega varstva za invalide in osebe s težavami v duševnem zdravju (posebni socialnovarstveni zavodi, centri za usposabljanje, delo in varstvo in varstveno delovni centri), naroči pripravo in izvedbo načrta preobrazbe zavoda. S tem se zagotavlja načrten in postopen prehod iz večjih v manjše enote in prehod v skupnost, kar je nujno za učinkovito, varno in celostno vodenje in spremljanje procesa prehoda v skupnost.

K 30. členu

Člen določa, da lahko pravne osebe s statusom nevladne organizacije, ki so izvajalci podpore v skupnosti, za svoje uporabnike izvajajo zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo kot del osnovne zdravstvene dejavnosti, skladno z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost.

K 31. členu

Člen določa, da morajo trenutni izvajalci institucionalnega varstva v drugi družini, ki izvajajo storitev za upravičence, določene v prvi alineji prvega odstavka in drugega odstavka 16.b člena, najkasneje do 1. 1. 2027 skleniti novo pogodbo o izvajanju podpore v skupnosti v drugi družini z izvajalcem podpore v skupnosti.

Drugi odstavek določa, da se šteje, da so upravičenci iz prve alineje prvega odstavka in drugega odstavka 16.b člena, ki so bili pred spremembo ZSV-J (Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu, Uradnem listu št. 82/2023 z dne 28. 7. 2023) vključeni v institucionalno varstvo v

drugi družini na podlagi pogodbe sklenjene s centrom za socialno delo, pa jim je zaradi spremembe ZSV-J, ki v 30. členu določa, da »pogodbe, ki so jih izvajalci institucionalnega varstva v drugi družini sklenili s centrom za socialno delo, prenehajo veljati z dnem sklenitve nove pogodbe ali najpozneje v enem letu od uveljavitve tega zakona (to je 29. 7. 2024)« vključeni v storitev podpore v drugi družini z dnem, ko zakon stopi v veljavo, če najkasneje do 1. januarja 2027 sklenejo pogodbo za izvajanje podpore v drugi družini z izvajalcem podpore v skupnosti.

K 32. členu

Določa se začetek uporabe določb zakona, ki so vezane na storitev podpora v skupnosti.

K 33. členu

Določa se začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

11. člen

Storitve, namenjene odpravljanju socialnih stisk in težav so:

1. prva socialna pomoč,
2. osebna pomoč,
3. podpora žrtvam kaznivih dejanj,
4. pomoč družini za dom,
- 4.a pomoč družini na domu,
- 4.b socialni servis,
5. institucionalno varstvo,
6. vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji,
7. pomoč delavcem v podjetjih, zavodih ter pri drugih delodajalcih.

Storitve iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka se izvajajo po normativih in standardih, ki jih predpiše minister, pristojen za socialno varstvo, storitve iz 4.a, 4.b, 5. in 6. točke prejšnjega odstavka pa se izvajajo po normativih in standardih, ki jih predpiše minister, pristojen za institucionalno varstvo.

16. člen

Institucionalno varstvo po tem zakonu obsega vse oblike pomoči v zavodu, v drugi družini ali drugi organizirani obliki, s katerimi se upravičencem nadomeščajo ali dopolnjujejo funkcije doma in lastne družine, zlasti pa bivanje, organizirana prehrana in varstvo ter zdravstveno varstvo.

Institucionalno varstvo otrok in mladostnikov, prikrajšanih za normalno družinsko življenje po tem zakonu obsega poleg storitev iz prejšnjega odstavka že vzgojo in pripravo za življenje.

Institucionalno varstvo otrok, mladostnikov in odraslih oseb do 26. leta starosti z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju, ki so usmerjene v program vzgoje in izobraževanja po posebnem zakonu, obsega poleg storitev iz prvega odstavka tega člena še usposabljanje po posebnem zakonu, oskrbo in vodenje.

17. člen

Vodenje in varstvo po tem zakonu obsegata organizirano celovito skrb za odraslo telesno in duševno prizadeto osebo, razvijanje individualnosti in harmoničnega vključevanja v skupnost in okolje.

Zaposlitev pod posebnimi pogoji po tem zakonu obsega take oblike dela, ki omogočajo prizadetim ohranjanje pridobljenih znanj ter razvoj novih sposobnosti.

18.s člen

Socialnovarstveni programi so namenjeni preprečevanju in reševanju socialnih stisk posameznih ranljivih skupin prebivalstva. Socialnovarstveni programi se izvajajo v skladu z doktrino socialnega dela kot dopolnitev ali alternativa socialno varstvenim storitvam in ukrepom ter se sofinancirajo na podlagi javnih razpisov.

Socialnovarstveni programi, namenjeni preprečevanju in reševanju socialnih stisk posameznih ranljivih skupin prebivalstva, so:

1. javni socialnovarstveni programi,
2. razvojni socialnovarstveni programi,
3. eksperimentalni socialnovarstveni programi,
4. dopolnilni socialnovarstveni programi.

Javni socialnovarstveni programi so programi, ki so se že najmanj tri leta izvajali kot razvojni programi in so strokovno verificirani po postopku, ki ga sprejme socialna zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za socialno varstvo. Javni socialnovarstveni programi se vključijo v enotni sistem evalviranja doseganja ciljev programa, ki obsega preverjanje ustreznosti programa za ciljno populacijo, merjenje uspešnosti in učinkovitosti programa, oceno tveganja za izvedbo programa ter analizo vidikov trajnosti programa.

Razvojni socialnovarstveni programi so programi, ki se izvajajo krajše časovno obdobje in še ne izpolnjujejo pogojev za pridobitev strokovne verifikacije.

Eksperimentalni socialnovarstveni programi so programi, ki se lahko izvajajo največ tri leta in s katerimi se razvijajo nove metode in oblike in pristopi za preprečevanje in reševanje stisk posameznih ranljivih skupin.

Dopolnilni socialnovarstveni programi so programi lokalnega pomena, ki dopolnjujejo mrežo javnih in razvojnih socialnovarstvenih programov, se pa izvajajo po načelih in metodah dela v socialnovarstveni dejavnosti.

Izvajalec socialnovarstvenega programa mora zagotavljati kadrovske in prostorske pogoje ter pogoje glede tehnične opremljenosti glede na vrsto socialnovarstvenega programa, ki ga bo izvajal, ustrezen delež finančnih virov ter druge pogoje, določene v javnem razpisu.

Minister, pristojen za socialno varstvo, podrobneje določi področja in vrste socialnovarstvenih programov ter pogoje iz prejšnjega odstavka, merila za sofinanciranje programov, način njihovega financiranja, spremembo obsega in aktivnosti programa ter spremljanje in vrednotenje programov.

18.š člen

Za izvajanje razvojnih in eksperimentalnih socialnovarstvenih programov morajo izvajalci pridobiti mnenje socialne zbornice o strokovni ustreznosti programov.

42. člen

Javna služba na področju socialnega varstva obsega naslednje storitve:

- socialno preventivo;
- prvo socialno pomoč;
- osebno pomoč;
- podporo žrtvam kaznivih dejanj;
- pomoč družini za dom;
- pomoč družini na domu;
- institucionalno varstvo;
- vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji.

Merila, po katerih se določa obseg javne službe za posamezne storitve iz prejšnjega odstavka, določa socialno varstveni program.

43. člen

Država zagotavlja mrežo javne službe za socialno preventivo, za prvo socialno pomoč, za osebno pomoč, za podporo žrtvam kaznivih dejanj, za pomoč družini za dom, za institucionalno varstvo iz 16. člena tega zakona ter za vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji.

Občina zagotavlja mrežo javne službe za pomoč družini na domu.

44. člen

Koncesijo za opravljanje javne službe iz prvega odstavka 43. člena tega zakona podeli na podlagi mnenja socialne zbornice ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

Koncesijo za opravljanje javne službe iz drugega odstavka 43. člena tega zakona podeli na podlagi mnenja socialne zbornice ali strokovnega sveta za socialno varstvo občinski organ, pristojen za socialno varstvo.

Koncedent je v primeru iz prvega odstavka tega člena država, v primeru iz drugega odstavka pa občina.

Koncesija se podeli za določen čas, pri čemer se upošteva višina sredstev, ki jih je koncesionar prispeval za zagotovitev izvajanja storitve, za katero se podeljuje koncesija. Trajanje koncesije se lahko podaljša največ še za čas, za katerega je bila sklenjena koncesijska pogodba, in sicer pod pogoji, določenimi v predpisu iz 48. člena tega zakona in v koncesijski pogodbi.

Koncesija se podeli na javnem razpisu.

45. člen

Ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, oziroma občinski svet v skladu z nacionalnim programom socialnega varstva s koncesijskim aktom določita vrsto in obseg storitev, za katere se objavi javni razpis za podelitev koncesije.

V koncesijskem aktu mora biti določeno za posamezno vrsto storitev, ki so predmet koncesije:

- krajevno območje izvajanja storitev;
- število ali obseg koncesij, ki se bo na posameznem javnem razpisu podelil za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev.

51. člen

Posebni socialnovarstveni Zavod za odrasle (v nadaljnjem besedilu: posebni zavod) opravlja posebne oblike institucionalnega varstva za odrasle duševno in telesno prizadete osebe po prvem odstavku 16. člena tega zakona. Posebni zavod lahko opravlja tudi gospodarsko dejavnost, če je ta namenjena višji kvaliteti njihovega življenja in varstva.

52. člen

Varstveni delovni center opravlja naloge vodenja in varstva ter organizira zaposlitev pod posebnimi pogoji za duševno in telesno prizadete odrasle osebe.

Poleg storitev iz prejšnjega odstavka lahko varstveno delovni center opravlja tudi institucionalno varstvo odraslih duševno in telesno prizadetih oseb po prvem odstavku 16. člena tega zakona ter pomoč na domu družinam duševno in telesno prizadetih oseb.

Varstveno delovni center lahko opravlja tudi posebne oblike priprav na zaposlitev.

71. člen

Vsebino in potek pripravništva s splošnim aktom določi socialna zbornica.

Socialna zbornica s splošnim aktom določi tudi vsebino, pogoje in način opravljanja strokovnega izpita ter način organiziranja in izvajanja preverjanja znanja za pridobitev strokovnega izpita za področje socialnega varstva.

K splošnemu aktu iz prvega in prejšnjega odstavka tega člena da soglasje minister, pristojen za socialno varstvo.

75.d člen

Štipendist mora v času študija v rokih, določenih v štipendijski pogodbi, izpolnjevati študijske obveznosti.

Štipendist mora skladu predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za štipendiranje, določenih z javnim razpisom ali s štipendijsko pogodbo, ter sklad sproti obveščati o vseh dejstvih in okoliščinah, ki bi lahko vplivale na štipendijsko razmerje.

Štipendist mora v prvem letu po zaključku študija izpolniti pogoje za strokovnega delavca iz drugega odstavka 69. člena tega zakona in se zaposliti:

- na centru za socialno delo;
- v drugem javnem zavodu na področju socialnega varstva ali na področju dolgotrajne oskrbe, če se ne more zaposliti na centru za socialno delo;
- pri izvajalcu javnega socialnovarstvenega programa, če zaposlitev v javnem socialno varstvenem zavodu iz prve in druge alineje tega odstavka ni mogoča.

Zaposlitev iz prejšnjega odstavka mora trajati najmanj toliko časa, kolikor je štipendist prejemal štipendijo.

75.f člen

Štipendijsko razmerje in čas prejemanja štipendije se podaljšata za dodatno študijsko leto, če štipendist ponavlja letnik zaradi:

- starševstva,

- opravičljivih zdravstvenih razlogov,
- izjemnih družinskih in socialnih okoliščin,
- neizpolnjenih študijskih obveznosti zaradi višje sile.

Razloge za podaljšanje prejemanja štipendije ter postopek o uveljavljanju pravice do podaljšanja prejemanja štipendije za dodatno študijsko leto iz prejšnjega odstavka podrobneje predpiše minister, pristojen za socialno varstvo, s podzakonskim aktom.

Štipendijsko razmerje preneha, če štipendist:

1. ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev štipendije v skladu s tem zakonom,
2. prekine izobraževanje, se izpiše ali ne zaključi izobraževanja, za katerega je prejemal štipendijo,
3. štipendijo pridobi na podlagi posredovanih neresničnih podatkov,
4. odpove štipendijsko razmerje,
5. po zaključku obveznosti izobraževalnega programa ne začne izpolnjevati obveznosti v zvezi z zaposlitvijo iz 75.d člena tega zakona ali jih preneha izpolnjevati pred izpolnitvijo celotne obveznosti.

77. člen

Socialna zbornica skrbi za povezanost, razvoj in strokovni dvig socialno varstvene dejavnosti.

Socialna zbornica kot javna pooblastila opravlja naslednje naloge:

- določi programe usposabljanja, ki jih določa ta zakon,
- za strokovne delavce in strokovne sodelavce načrtuje in organizira stalno strokovno izobraževanje in usposabljanje iz 73. člena tega zakona,
- določa vrste in stopnje programov izobraževanja za strokovne sodelavce v socialnem varstvu po 70. členu tega zakona in določa, v katerih primerih je potrebno preizkusiti usposobljenost pred začetkom opravljanja posameznih storitev in nalog na področju socialnega varstva,
- določi vsebino in potek pripravništva, sestavine programa, mentorstvo in način spremljanja in ocenjevanja pripravništva ter nadzoruje izvajanje pripravništva v skladu s splošnim aktom iz prvega odstavka 71. člena tega zakona,
- določa vsebino, pogoje in način opravljanja strokovnega izpita ter organizira in izvaja preverjanje znanja za pridobitev strokovnega izpita na področju socialnega varstva,
- pripravlja in sprejema kataloge potrebnih znanj in preverja usposobljenost za opravljanje posameznih storitev in nalog na področju socialnega varstva,
- načrtuje in organizira supervizijo strokovnega dela strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev,
- rešuje oziroma preizkuša ugovore iz 94. člena tega zakona,

- organizira in izvaja inštruktažno svetovanje v skladu s 108.b členom tega zakona,
- upravlja in obdeluje imenike podatkov zunanjih sodelavcev za namene vodenja in odločanja v postopkih po tem zakonu ter za namene varstva in pomoči izvajalcem na področju socialnega varstva in zagotavljanje strokovnega dela.

Imenik zunanjih sodelavcev iz desete alineje drugega odstavka tega člena vsebuje naslednje podatke: ime in priimek, telefonsko številko, elektronski naslov in strokovno izobrazbo oziroma znanstveni naslov zunanjega sodelavca; izobrazbo zunanjega sodelavca za področja strokovnega dela; področja strokovnega dela, za katera je zunanji sodelavec usposobljen; leto in opravično številko izdanega potrdila ali licence.

Socialna zbornica opravlja tudi druge naloge, zlasti pa:

- sprejme kodeks etike delavcev na področju socialnega varstva, promovira ter nadzira njegovo izvajanje in ukrepa ob njegovem kršenju,
- daje mnenja v postopkih podelitve koncesij, dovoljenj za delo in mnenja iz 18.š člena tega zakona,
- spremlja in izvaja projekte supervizije dela strokovnih delavcev,
- izvaja usposabljanje strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev,
- sodeluje pri pripravi zakonskih predpisov in pri pripravi strokovnih podlag za socialno varstveni program,
- predlaga člane za strokovni svet iz 8. člena tega zakona,
- vodi evidenco o javno verificiranih socialnovarstvenih programih,
- vodi postopek strokovne verifikacije socialnovarstvenih programov.

Socialna zbornica opravlja tudi naloge za svoje člane in naročnike storitev.

79.č člen

Za preprečevanje in reševanje socialne problematike posameznikov, družin in skupin prebivalstva in zmanjšanje števila ljudi, izpostavljenih tveganju revščine ali socialne izključenosti, se poleg socialnovarstvenih storitev iz 11. člena in programov iz 18.s člena tega zakona izvajajo tudi drugi ukrepi na področju socialnega varstva.

Ukrepi iz prejšnjega odstavka se izvajajo v obliki projektov ali programov v skladu s strokovnimi načeli, ki jih podrobneje določi minister, pristojen za socialno varstvo.

Ukrepi iz prvega odstavka tega člena se lahko financirajo ali sofinancirajo s sredstvi proračuna Republike Slovenije, občinskih proračunov ali evropskih skladov. Navedene ukrepe lahko izvaja ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, izvajalec v mreži javne službe ali izvajalci, izbrani z javnim razpisom, ki ga izvede ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

Izvajalca v mreži javne službe, vsebino in območje, na katerem se izvajajo ukrepi iz prvega odstavka tega člena, na podlagi analize potreb določi minister, pristojen za socialno varstvo, sam ali na predlog drugih, strokovnih institucij, reprezentativnih uporabniških združenj in raziskovalnih organizacij.

Če se sredstva za ukrepe iz prvega odstavka tega člena dodeljujejo na podlagi javnega razpisa, mora prijavitelj na javni razpis in v primeru projektnega partnerstva vsak projektni partner izpolnjevati naslednje splošne pogoje, ki so podrobneje navedeni v javnem razpisu:

1. je pravna oseba javnega ali zasebnega prava s sedežem v Republiki Sloveniji;
2. ima odprt transakcijski račun, ki je vpisan v register transakcijskih računov pri Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES);
3. ni v stečajnem postopku, postopku prenehanja, postopku prisilne poravnave ali v postopku likvidacije;
4. ima poravnane vse zapadle davke in druge obvezne dajatve v Republiki Sloveniji, zapadle do vključno zadnjega dneva v mesecu pred rokom, določenim za oddajo prijave na javni razpis, oziroma nima neporavnanih obveznosti v višini 50 eurov ali več in je predložil vse obračune davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za zadnjih petih let do dneva oddaje prijave;
5. ni bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja v zvezi s svojim poklicnim ravnanjem;
6. za iste upravičene stroške, ki bodo predmet financiranja javnega razpisa, ni in ne bo dobil drugih javnih sredstev;
7. izpolnjuje kadrovske pogoje prostorske pogoje in pogoje glede tehnične opremljenosti.

Kadar je glede na predmet, cilje in namen posameznega javnega razpisa to potrebno, se lahko v javnem razpisu navedejo še dodatni pogoji, ki jih mora izpolnjevati prijavitelj in v primeru projektnega partnerstva vsak projektni partner.

Merila za ocenjevanje vlog se nanašajo na:

- ustreznost projekta;
- izvedljivost projekta;
- usposobljenost za izvedbo projekta;
- zagotavljanje trajnosti;
- druga merila, določena glede na namen in cilj javnega razpisa.

Merila za ocenjevanje vlog iz prejšnjega odstavka morajo biti skladna s tem zakonom, ciljem in namenom posameznega javnega razpisa.

Za določitev pravil postopka in način dodeljevanja sredstev se uporabljajo predpisi, ki urejajo javne finance. Socialna inšpekcija izvaja nadzor nad izvajanjem ukrepov v skladu s strokovnimi načeli, določenimi na način iz drugega odstavka tega člena.

Osebe, vključene v izvajanje ukrepov iz prvega odstavka tega člena, lahko v času vključenosti v posamezni ukrep pridobijo pravico do denarne nagrade, kritja stroškov prevoza in prehrane. Pogoje za upravičenost do denarnih prejemkov, njihovo višino in način izplačila za vsak posamezni program določi minister, pristojen za socialno varstvo, s podzakonskim aktom.

Denarni prejemki iz prejšnjega odstavka se pri uveljavljanju pravic iz javnih sredstev ne štejejo kot dohodek pri ugotavljanju materialnega položaja oseb.

Osebe, upravičene do denarne nagrade iz tega člena, se ne štejejo kot delovno aktivne osebe na podlagi zakona, ki ureja socialnovarstvene prejemke.

98. člen

Iz proračuna Republike Slovenije se financirajo:

- dejavnosti, potrebne za delovanje in razvoj sistema socialnega varstva iz 6. člena tega zakona;
- socialna preventiva;
- prva socialna pomoč;
- pomoč družini za dom;
- izvrševanje javnih pooblastil;
- institucionalno varstvo iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona za otroke in mladostnike do 18. leta;
- vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji;
- krizna namestitve;
- interventna služba;
- investicije v socialno varstvene zavode;
- skupne naloge socialnega varstva iz programa, ki ga vsako leto določi državni zbor;
- naloge socialne zbornice iz drugega odstavka 77. člena tega zakona;
- osebna pomoč;
- podpora žrtvam kaznivih dejanj;
- naloge, ki jih skupnosti iz 68.a člena tega zakona opravljajo kot javno pooblastilo;
- javni socialnovarstveni programi, razvojni in eksperimentalni socialnovarstveni programi, pomembni za državo in sodelovanje z nevladnimi organizacijami.

Ne glede na določbe tega zakona se iz proračuna Republike Slovenije financirajo tudi stroški storitev v zavodih za odrasle, če upravičenec pred prijavo stalnega prebivališča na podlagi dokončne odločbe

upravne enote, izdane v postopku ugotavljanja stalnega prebivališča skladno z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča, na naslovu nastanitvenega centra ali na naslovu zavoda, v katerem je nastanjen, v Republiki Sloveniji ni imel prijavljenega stalnega prebivališča.

98.b člen

Javni in razvojni socialnovarstveni programi se sofinancirajo na podlagi javnega razpisa.

Javni razpis za izbiro in dodelitev sredstev javnim socialnovarstvenim programom in razvojnim socialnovarstvenim programom iz 18.s člena tega zakona, ki so pomembni za državo, se objavi enkrat letno v obsegu zagotovljenih sredstev.

V javnem razpisu se določijo področja in vrste socialnovarstvenih programov, ki se sofinancirajo, način sofinanciranja in pogoji za izvajanje programov, določeni v 18.s členu tega zakona in podzakonskemu predpisu, izdanemu na njegovi podlagi.

Minister, pristojen za socialno varstvo, izda sklep o izboru javnega socialnovarstvenega programa kot prejemnika sredstev za največ deset let, sklep o izboru razvojnega socialnovarstvenega programa pa za največ tri leta.

Pogodba za izvajanje javnega socialnovarstvenega programa se sklene za vsako leto posebej.

Če je bil znesek javnih sredstev v pogodbi o izvajanju socialnovarstvenega programa določen glede na predvidevanje, da sredstva proračuna, namenjena za socialno varstvo, v času veljavnosti pogodbe ne bodo manjša, kot so bila ob podpisu pogodbe, pa so se kasneje zmanjšala v takšnem obsegu, da programa ni več mogoče izpolniti v dogovorjenem obsegu, se pogodba iz tega razloga v javnem interesu spremeni.

Pogodba o izvajanju socialnovarstvenega programa se lahko spremeni tudi, če ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, predlaga spremembo obsega ali aktivnosti programa ali če tako spremembo predlaga izvajalec in če ministrstvo, pristojno za socialno varstvo, s tem soglaša, ker je predlagana sprememba v javnem interesu.

Ta člen se smiselno uporablja tudi za sofinanciranje eksperimentalnih socialnovarstvenih programov.

99. člen

Iz proračuna občine se financirajo:

- pomoč družini na domu, najmanj v višini 50% subvencije k ceni storitve in v višini, za katero je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila;
- stroški storitev v zavodih za odrasle, kadar je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila;

- javni socialnovarstveni programi, razvojni in dopolnilni socialnovarstveni programi, pomembni za občino in sodelovanje z nevladnimi organizacijami.

Sredstva za financiranje pravic in prispevkov oziroma storitev in pomoči iz prejšnjega odstavka se financirajo iz proračuna občine, na območju katere ima upravičenec storitev in pomoči prijavljeno stalno prebivališče.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se stroški storitve iz druge alineje prvega odstavka tega člena pri prijavi stalnega prebivališča na naslovu socialnovarstvenega zavoda na podlagi dokončne odločbe upravne enote, izdane v postopku ugotavljanja stalnega prebivališča skladno z zakonom, ki ureja prijavo prebivališča, financirajo iz proračuna občine, v kateri je imel upravičenec prijavljeno stalno prebivališče pred prijavo stalnega prebivališča na naslovu zavoda.

100. člen

Storitve iz tega zakona so brezplačne, razen storitve pomoči družini na domu, socialnega servisa in institucionalnega varstva za osebe, starejše od 18 let, ki so jih dolžni plačati upravičenci in drugi zavezanci.

Prejemniki trajne denarne socialne pomoči in prejemniki nadomestila za invalidnost po zakonu, ki ureja socialno vključevanje invalidov, so oproščeni plačila vseh storitev razen storitev institucionalnega varstva po prvem odstavku 16. člena tega zakona.

Vlada Republike Slovenije predpiše merila, po katerih se za upravičence in druge zavezance delno ali v celoti določajo oprostitve pri plačilu storitev.

Na zahtevo upravičenca do socialno varstvene storitve odloči o delni ali celotni oprostitvi plačila storitve center za socialno delo, v skladu z merili iz prejšnjega odstavka.

Center za socialno delo lahko upravičencu oziroma zavezancu določi višjo oprostitvev, kot bi jo določil po merilih iz tretjega odstavka tega člena, če upravičenec storitev nujno potrebuje in bi prišlo do ogrožanja njegovega zdravja ali življenja, če mu storitev ne bi bila omogočena, ali če to narekujejo posebne socialne razmere ali iz drugih pomembnih razlogov v korist upravičenca oziroma zavezanca.

V primeru vložitve zahteve za oprostitvev plačila storitve center za socialno delo o oprostitvi plačila in določitvi prispevka upravičenca in zavezanca oziroma občine k plačilu oziroma doplačilu storitve odloči za obdobje od dneva začetka izvajanja storitve dalje, v primeru sprememb med izvajanjem storitve pa s prvim dnem naslednjega meseca po dnevu nastanka spremembe.

Stroške v zvezi s storitvami iz 18. člena tega zakona krije podjetje, zavod ter druga organizacija, ki te storitve zagotavlja.

Center za socialno delo lahko za upravičenca do institucionalnega varstva določi oprostitvev po merilih iz tretjega odstavka tega člena tudi v primeru, ko je bila upravičencem zagotovljena nadomestna oblika bivanja in oskrbe izven mreže javne službe.

100.a člen

Ne glede na določbo tretjega odstavka 100. člena lahko občina določi dodatne oprostitve pri plačilu stroškov za pomoč na domu in pri plačilu storitev v zavodih za odrasle.

O oprostitvah iz prejšnjega odstavka odloča pristojni občinski organ.

100.b člen

Če je uporabnik storitve, ki uveljavlja oprostitev plačila storitve institucionalnega varstva, lastnik nepremičnine, se mu z odločbo o oprostitvi plačila prepove odtujiti in obremeniti nepremičnino, katere lastnik je, v korist občine, ki zanj financira institucionalno varstvo.

O prepovedi odtujitve in obremenitve nepremičnine v korist občine pristojni center za socialno delo odloči v izreku odločbe o oprostitvi plačila storitve institucionalnega varstva.

Prepoved odtujitve in obremenitve se zaznamuje v zemljiški knjigi na podlagi dokončne odločbe iz prejšnjega odstavka.

Za zaznambo prepovedi odtujitve in obremenitve iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja zemljiško knjigo, o zaznambi prepovedi odtujitve in obremenitve.

101. člen

Metodologijo za oblikovanje cen storitev iz 4.a, 4.b, 5. in 6. točke 11. člena tega zakona predpiše minister, pristojen za institucionalno varstvo.

V skladu z metodologijo iz prejšnjega odstavka določi ceno storitve organ upravljanja pravne osebe oziroma sama fizična oseba.

K cenam storitve daje soglasje ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo, pomoč družini na domu, vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji, razen k cenam storitve pomoči družini na domu, h katerim daje soglasje pristojni občinski organ.

108.b člen

Izvajalcem dejavnosti socialnega varstva in izvajalcem, ki izvajajo programe socialnega varstva ter varstva otrok in družine po posebni pogodbi o sofinanciranju, se zagotavlja inštruktažno svetovanje, ki ga organizira socialna zbornica, izvajajo pa ga tričlanske komisije strokovnjakov, ki jih imenuje pristojni organ socialne zbornice.

Inštruktažno svetovanje obsega spremljanje strokovnega ravnanja strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev, ki samostojno ali pod vodstvom vodje storitve opravljajo posamezne storitve ali programe.

Namen inštruktažnega svetovanja je spremljanje uporabe strokovnih metod, izvajanja strokovnih usmeritev, ki jih določajo razvojni dokumenti na področju socialnega varstva, in spremljanje uresničevanja strokovnih navodil, ki jih sprejema strokovni svet za socialno varstvo, uveljavljanje novih strokovnih pristopov in dobre prakse, pa tudi uresničevanje kodeksa etičnih načel, ki se uporabljajo na področju socialnega varstva.

Inštruktažno svetovanje se opravi na pobudo strokovnega organa izvajalca ali na pobudo ustanovitelja.

Natančnejši način izvajanja in obseg inštruktažnega svetovanja v javnih socialno varstvenih zavodih in koncesionarjih določita s pogodbo socialna zbornica in ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

118.a člen

Strokovnim delavcem in strokovnim sodelavcem po tem zakonu, ki imajo višješolsko izobrazbo in so bili ob prehodu v novi plačni sistem v javnem sektorju v letu 2008 razporejeni na delovna mesta v tarifnem razredu VII/1. in VII/2. ter so napredovali v naziv v skladu s Pravilnikom o napredovanju strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev na področju socialnega varstva v nazive (Uradni list RS, št. 107/00, 31/01, 88/01 in 78/22), se pridobljeni naziv upošteva pri razporeditvi na delovno mesto tako, da se strokovne delavce in strokovne sodelavce s pridobljenim nazivom »mentor« razporedi na delovno mesto z nazivom »samostojni svetovalec«, strokovne delavce in strokovne sodelavce s pridobljenim nazivom »svetovalec«, pa se razporedi na delovno mesto z nazivom »višji svetovalec«, ob upoštevanju določb zakona, ki ureja sistem plač v javnem sektorju.

Strokovnega delavca in strokovnega sodelavca iz prejšnjega odstavka, ki sta na dan uveljavitve tega zakona že pridobila naziv »mentor« oziroma »svetovalec«, se razporedi na delovno mesto z nazivom »samostojni svetovalec« oziroma »višji svetovalec«, s prvim dnevom naslednjega meseca po uveljavitvi tega zakona.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

Osnutek Pravilnika o izvajanju storitve podpora v skupnosti

Osnutek Pravilnika o merilih, pogojih in postopku za pridobitev soglasja za izvajalce storitve podpora v skupnosti

Osnutek Pravilnika o postopkih vključitve in prenehanja storitve podpora v skupnosti